

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul II — Nr. 126—127

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Sîmbătă, 17 noiembrie 1990

SUMAR

Nr. Pagina

LEGI

31. — Lege privind societățile comerciale . . . 1—23

LEGI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind societățile comerciale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În vederea efectuării de acte de comerț, persoanele fizice și persoanele juridice se pot asocia și constitui societăți comerciale, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

Societățile comerciale cu sediul în România sînt persoane juridice române.

Art. 2. — Societățile comerciale se vor constitui în una dintre următoarele forme :

a) societate în nume colectiv, ale cărei obligații sociale sînt garantate cu patrimoniul social și cu răspunderea nelimitată și solidară a tuturor asociaților ;

b) societate în comandită simplă, ale cărei obligații sociale sînt garantate cu patrimoniul social și cu răspunderea nelimitată și solidară a asociaților comandanți ; comanditarii răspund numai pînă la concurența aportului lor ;

c) societate în comandită pe acțiuni, al cărei capital social este împărțit în acțiuni, iar obligațiile sociale sînt garantate cu patrimoniul social și cu răspunderea nelimitată și solidară a asociaților comandanți ; comanditarii sînt obligați numai la plata acțiunilor lor ;

d) societate pe acțiuni, ale cărei obligații sociale sînt garantate cu patrimoniul social ; acționarii sînt obligați numai la plata acțiunilor lor ;

e) societate cu răspundere limitată, ale cărei obligații sociale sînt garantate cu patrimoniul social ; asociații sînt obligați numai la plata părților sociale.

TITLUL II

Constituirea societăților

CAPITOLUL I

Societățile în nume colectiv și în comandită simplă

Art. 3. — Societatea în nume colectiv sau în comandită simplă se constituie prin contract de societate, încheiat în formă autentică. Contractul trebuie să cuprindă :

— numele și prenumele sau denumirea asociaților, domiciliul ori sediul și cetățenia sau naționalitatea acestora ;

— forma, denumirea și sediul societății ;

— obiectul societății ;

— capitalul social subscris și vărsat cu menționarea aportului fiecărui asociat, în numerar sau alte bunuri, valoarea lor și modul evaluării, precum și data la care se va vărsa integral capitalul social subscris ;

— asociații care administrează și reprezintă societatea, cu stabilirea limitei puterilor lor ;

— partea fiecărui asociat la beneficii și pierderi ;

— localitățile din țară sau străinătate unde societatea înființează sucursale ori filiale ;

— durata societății ;

— modul de dizolvare și lichidare a societății.

Art. 4. — În termen de 15 zile de la data actului autentic, administratorii sau oricare dintre asociați vor înregistra contractul de societate la instanța în a cărei rază teritorială își va avea sediul societatea.

La înregistrare, judecătorul va verifica îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 3, după care va dispune înscrierea actului în registrul comerțului și la administrația financiară unde societatea își are sediul, precum și publicarea lui în Monitorul Oficial.

Societatea este persoană juridică din ziua înmatriculării în registrul comerțului. Înmatricularea se face cu condiția prezentării dovezii că s-a solicitat publicarea în Monitorul Oficial.

Art. 5. — Reprezentanții societății sînt obligați să depună, la registrul comerțului, semnăturile lor, în termen de 15 zile de la data înmatriculării societății, dacă au fost numiți prin contractul de societate, iar cei aleși în timpul funcționării societății, în termen de 15 zile de la alegere.

Art. 6. — Dacă societatea înființează o sucursală sau filială în afara județului în care își are sediul, administratorii sînt obligați să ceară înmatricularea acesteia în registrul comerțului din județul unde va funcționa, înainte de începerea activității sucursalei sau filialei.

Reprezentanții sucursalei sau filialei vor depune semnătura lor potrivit dispozițiilor art. 5.

Art. 7. — Cînd nu s-au îndeplinit formalitățile de publicitate prevăzute în art. 4, oricare dintre asociați are dreptul să ceară îndeplinirea acestora sau, dacă societatea nu a fost înmatriculată, dizolvarea și lichidarea ei.

Lipsa formalităților prevăzute de art. 4 nu va putea fi opusă de către asociați terților.

Asociații și toți cei care, mai înainte de constituirea legală a societății, au lucrat în numele ei răspund direct, nelimitat și solidar pentru operațiunile societății la care au luat parte.

CAPITOLUL II

Societatea pe acțiuni și în comandită pe acțiuni

Art. 8. — Societatea pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni se va constitui prin contract de societate și statut.

Contractul de societate se semnează de toți asociații sau, în caz de subscripție publică, de membrii fondatori.

Capitalul societății nu poate fi mai mic de un milion lei, iar numărul acționarilor mai mic de cinci.

Art. 9. — Contractul de societate și statutul societății pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni se încheie în formă autentică și trebuie să cuprindă :

— numele și prenumele sau denumirea acționarilor, domiciliul ori sediul și cetățenia sau naționalitatea acestora ;

— denumirea și sediul societății și al sucursalelor sau al filialelor ;

— forma și obiectul societății ;

— capitalul social subscris și cel vărsat. La constituire, capitalul social vărsat nu va putea fi mai mic de 30% din cel subscris, dacă prin lege nu se prevede altfel ;

— valoarea bunurilor aduse ca aport în natură în societate, modul de evaluare și numărul acțiunilor acordate pentru acestea ;

— numărul și valoarea nominală a acțiunilor, cu specificarea dacă sînt nominative sau la purtător, și numărul lor pe categorii ;

— numărul, numele, prenumele și cetățenia administratorilor, garanția pe care sînt obligați să o depună, puterile lor și drepturile speciale de administrare și de reprezentare acordate unora dintre ei ; în societățile în comandită pe acțiuni, numele și prenumele sau denumirea, domiciliul ori sediul și cetățenia sau naționalitatea comanditaților, arătîndu-se care dintre ei administrează și reprezintă societatea ;

— condițiile pentru valabilitatea deliberărilor adunării generale și modul de exercitare a dreptului de vot ;

— numărul, numele, prenumele și cetățenia cenzorilor ;

— durata societății ;

— modul de distribuire a beneficiilor ;

— acțiunile comanditarilor în societatea în comandită pe acțiuni ;

— operațiuni încheiate de acționari în contul societății ce se constituie și pe care societatea urmează să le preia, precum și sumele ce trebuie plătite pentru acele operațiuni.

Art. 10. — Cînd societatea se constituie prin subscripție publică, fondatorii vor întocmi un prospect de emisiune, care va cuprinde datele prevăzute de art. 9, cu excepția celor privind administratorii și cenzorii, și va fixa data închiderii subscripției.

Prospectul de emisiune semnat de fondatori, în formă autentică, va trebui depus, înainte de publicare, la registrul comerțului din județul în care se va stabili sediul societății.

Judecătorul de la instanța sediului registrului, constatînd îndeplinirea condițiilor de la alin. 1 și 2, va autoriza publicarea prospectului de emisiune.

Art. 11. — Subscrierile de acțiuni se vor face pe unu sau mai multe exemplare ale prospectului de emisiune al fondatorilor, vizate de judecătorul de la instanța sediului registrului comerțului.

Subscrierea va arăta : numele și prenumele sau denumirea, domiciliul ori sediul subscriitorului, numărul în litere al acțiunilor subscrise, data subscrierii și declarația expresă că subscriitorul cunoaște și acceptă prospectul de emisiune.

Prospectele de emisiune care nu cuprind toate mențiunile legale sînt nule. Subscriitorul nu va putea invoca această nulitate, dacă a luat parte la adunarea constitutivă sau dacă a exercitat drepturile și îndatoririle de acționar.

Participările la beneficiile societății, rezervate de fondatori în folosul lor, deși acceptate de subscriitori, nu au efect decît dacă vor fi aprobate de adunarea constitutivă.

Art. 12. — Cel mai tîrziu în 15 zile de la data închiderii subscrierii, fondatorii vor convoca adunarea constitutivă, printr-o înștiințare publică în Monitorul Oficial cu 15 zile înainte de ziua fixată pentru adunare. Înștiințarea va cuprinde locul și data adunării, care nu poate trece peste două luni de la data închiderii subscrierii, și arătarea amănunțită a problemelor care vor face obiectul discuțiilor.

Art. 13. — Societatea se poate constitui numai dacă întregul capital a fost subscris și fiecare acceptant a vărsat în numerar jumătate din valoarea acțiunilor subscrise, la Banca Națională, Casa de Economii și Consemnațiuni sau la una dintre unitățile acestora.

Acțiunile ce reprezintă alte aporturi decît în numerar vor trebui acoperite integral. Aporturi în creanțe nu sînt admise.

Art. 14. — Dacă subscrierile publice depășesc capitalul social prevăzut în prospectul de emisiune sau sînt mai mici decît acesta, fondatorii sînt obligați să supună aprobării adunării constitutive mărirea sau, după caz, micșorarea capitalului social la nivelul subscripției.

Art. 15. — Fondatorii sînt obligați să întocmească o listă a celor care, acceptînd subscripția, au dreptul să participe la adunarea constitutivă, cu menționarea numărului acțiunilor fiecăruia.

Această listă va fi afișată la locul unde se va ține adunarea, cu cel puțin 5 zile înainte de adunare.

Art. 16. — Adunarea alege un președinte și doi sau mai mulți secretari. Participarea acceptanților se va constata prin liste de prezență, semnate de fiecare dintre ei și vizate de președinte și secretar.

Oricare acceptant are dreptul să facă observații asupra listei afișate de fondatori, înainte de a se intra în ordinea de zi a adunării, care va decide.

Art. 17. — În adunarea constitutivă, fiecare acceptant are dreptul la un vot, indiferent de acțiunile subscrise. El poate fi reprezentat și prin procură specială. Nimeni nu poate reprezenta mai mult de cinci acceptanți.

Acceptanții care au făcut alte aporturi decît cele în numerar nu au drept de vot în deliberările referitoare la aporturile lor, chiar dacă ei sînt și subscriitorii de acțiuni în numerar ori se prezintă ca mandatarii ai altor acceptanți.

Adunarea constitutivă este legală cu prezența a jumătate plus unu din numărul acceptanților și ia hotărîri cu votul majorității simple a celor prezenți.

Art. 18. — Dacă există aporturi în natură, avansate rezervate fondatorilor, operațiuni încheiate de fondatori în contul societății ce se constituie și pe care aceasta urmează să le ia asupra sa, adunarea constitutivă numește unu sau mai mulți experți, care își vor da avizul asupra evaluărilor.

Dacă majoritatea cerută nu poate fi întrunită, desemnarea experților se va face de președintele instanței, la cererea oricărui acceptant.

Art. 19. — Nu vor putea fi numiți experți :

— rudele sau afinii, pînă la gradul al patrulea inclusiv, ori soții aceluia care au constituit aporturi în natură sau ai fondatorilor ;

— persoanele care primesc, sub orice formă, pentru funcțiile pe care le îndeplinesc, altele decît aceea de expert, un salariu sau o remunerație de la fondatori sau de la cei ce au constituit aporturi în natură.

Art. 20. — După ce experții au depus raportul, fondatorii convoacă din nou adunarea constitutivă, conform dispozițiilor art. 12.

Dacă valoarea aporturilor în natură, stabilită de experți, este inferioară cu o cincime aceleia arătate de fondatori în prospectul de emisiune, oricare acceptant se poate retrage anunțînd pe fondatori, pînă la ziua fixată pentru adunarea constitutivă.

Acțiunile revenind acceptanților care s-au retras pot fi preluate de fondatori sau alte persoane, pe cale de subscripție publică, în termen de 30 de zile.

Art. 21. — Adunarea constitutivă are următoarele obligații :

— verifică existența vărsămintelor ;

— determină valoarea altor aporturi decît în numerar ; aprobă participările la beneficii ale fondatorilor și operațiunile încheiate în contul societății ;

— discută și aprobă contractul de societate și statutul societății cu concursul membrilor prezenți, care reprezintă în acest scop și pe membrii absenți, și desemnează pe aceia care se vor prezenta pentru autentificarea actelor și îndeplinirea formalităților cerute pentru constituirea societății ;

— numește pe administratori și cenzori.

Art. 22. — Funcționarea societății pe acțiuni și a societății în comandită pe acțiuni este supusă autorizării instanței în a cărei rază teritorială își va avea sediul societatea.

Pentru autorizare, în termen de 15 zile de la autentificarea contractului de societate și a statutului, acesta se vor depune, împreună cu cererea de autorizare, însoțite de :

— dovada efectuării vărsămintelor ;

— actele privind proprietatea altor aporturi decît cele în numerar, iar în cazul în care printre ele figurează și imobile, certificatul constatator al sarcinilor de care sînt grevate ;

— actele constatatoare ale operațiunilor încheiate în contul societății și aprobate de adunarea constitutivă.

Art. 23. — Președintele instanței, primind cererea de autorizare, fixează un termen de înfățișare și cere avizul camerei de comerț și industrie a județului respectiv, în ce privește utilitatea societății, mărirea capitalului față de scopul urmărit, onorabilitatea fondatorilor și, după caz, a asociaților. Avizul camerei de comerț și industrie este consultativ.

În cazul în care consideră necesar, instanța va putea dispune efectuarea unei expertize, în contul părților, pentru evaluarea aportului în natură, prevederile art. 18 și 19 fiind aplicabile în mod corespunzător.

În cazul în care, prin contract sau statut, se încalcă o prevedere legală de la care părțile nu pot deroga, instanța va autoriza funcționarea societății numai dacă se aduc clauzelor respective modificările necesare.

Împotriva sentinței instanței se poate face recurs în termen de 15 zile de la pronunțare.

Art. 24. — Sentința va fi depusă în termen de 15 zile de la data cînd a rămas definitivă, împreună cu contractul, la registrul comerțului sediului social, pentru a fi înscrise, și la administrația financiară. Sentința, contractul de societate și statutul vor fi publicate în Monitorul Oficial.

Societatea este persoană juridică din ziua înmatriculării în registrul comerțului. Înmatricularea se face numai cu respectarea art. 4 alin. ultim.

Dispozițiile art. 5 și 6 se vor aplica atît societăților pe acțiuni, cît și celor în comandită pe acțiuni.

Art. 25. — Vărsămintele efectuate, potrivit art. 13, pentru constituirea societății prin subscripție publică vor fi predate persoanelor însărcinate cu încasarea lor, prin contractul de societate, iar în lipsa unei asemenea dispoziții, persoanelor desemnate prin decizia consiliului de administrație, după prezentarea certificatului registrului comerțului din care rezultă înmatricularea societății.

Dacă constituirea societății nu a avut loc, restituirea vărsămintelor se va face direct acceptanților.

Art. 26. — Societatea nu se consideră legal constituită mai înainte de îndeplinirea formalităților prevăzute de art. 22 și 24.

În aceste cazuri, asociații pot cere să fie eliberați de obligațiile ce decurg din subscripțiile lor, după trecerea a trei luni de la expirarea termenului prevăzut de art. 22 sau art. 24 alin. 1.

De asemenea, oricare dintre ei poate proceda la îndeplinirea formalităților de publicitate prevăzute de lege.

Dacă un asociat a cerut îndeplinirea formalităților de înmatriculare, nu se mai poate pretinde de nici unul dintre ei eliberarea de obligațiile ce decurg din subscripție.

Dispozițiile art. 7 alin. 2 și 3 se aplică și societăților pe acțiuni și în comandită pe acțiuni.

Art. 27. — Semnatarul contractului de societate, precum și persoanele care au un rol determinant la constituire, sînt considerați fondatori.

Fondatorii sînt obligați să predea administratorilor documentele și corespondența referitoare la constituirea societății.

Fondatorii sînt răspunzători nelimitat și solidar față de terți, atît pentru neîndeplinirea formalităților legale prevăzute pentru constituirea societății, cît și pentru obligațiile luate cu ocazia constituirii societății.

Ei iau asupra lor consecințele actelor și cheltuielilor necesare constituirii, iar dacă, din orice cauză, societatea nu se va constitui, ei nu se pot îndrepta contra acceptanților.

Art. 28. — Fondatorii și primii administratori sînt solidar răspunzători, din momentul constituirii societății, față de societate și de terți pentru :

- subscrierea integrală a capitalului social și efectuarea vărsămintelor stabilite de lege sau statut ;
- existența altor aporturi decît cele în numerar ;
- sinceritatea publicațiilor făcute în vederea constituirii societății.

Fondatorii sînt răspunzători, de asemenea, de valabilitatea operațiilor încheiate în contul societății înainte de constituire și luate de aceasta asupra sa.

Adunarea generală nu va putea da descărcare fondatorilor și primilor administratori, pentru răspunderea ce o au prin acest articol și prin art. 27, timp de cinci ani.

Art. 29. — Nu vor putea fi fondatori persoanele care, potrivit legii, sînt incapabile sau au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, înșelăciune, delapidare, măturie mincinoasă, dare sau luare de mită, precum și pentru alte infracțiuni pedepsite potrivit prezentei legi.

Art. 30. — Adunarea constitutivă va hotărî asupra cotei de participare din beneficiul net ce revine fondatorilor unei societăți constituite prin subscripție publică.

Cota prevăzută la alin. 1 nu poate depăși 6% din beneficiul net și nu poate fi acordată pentru o perioadă mai mare de cinci ani de la data constituirii societății.

În cazul măririi capitalului social, dreptul fondatorilor va putea fi exercitat numai asupra beneficiului corespunzător capitalului inițial.

Pot beneficia de dispozițiile acestui articol numai persoanele fizice cărora li s-a recunoscut calitatea de fondatori prin contractul de societate.

Art. 31. — În caz de dizolvare anticipată a societății, fondatorii au dreptul să ceară daune de la societate, dacă dizolvarea s-a făcut în fraudă drepturilor lor.

Dreptul la acțiune se prescrie prin trecerea a șase luni de la data adunării generale a acționarilor care a hotărît dizolvarea anticipată.

CAPITOLUL III

Societățile cu răspundere limitată

Art. 32. — Societatea cu răspundere limitată se va constitui prin contract de societate și statut, care se încheie în formă autentică. Contractul va cuprinde mențiunile cerute la art. 3 pentru societatea în nume colectiv, precum și repartizarea părților sociale.

Prestațiile în muncă și creanțele nu pot constitui aport.

Bunurile ce reprezintă aporturi în natură se transmit în momentul constituirii societății.

Părțile sociale nu pot fi reprezentate prin titluri negociabile.

Administratorii vor elibera, la cerere, un certificat constatator al drepturilor asupra părților sociale, dar cu mențiunea că nu poate servi ca titlu pentru transmiterea drepturilor constatate, sub sancțiunea nulității transmișiei.

Art. 33. — Dacă, în afară de părți sociale, asociații sau vreunul dintre ei se obligă față de societate și la prestații periodice în natură, contractul de societate va determina conținutul, durata și modalitățile prestațiilor, remunerația cuvenită și sancțiunile împotriva asociațiilor care nu vor îndeplini obligațiile asumate.

Art. 34. — În societatea cu răspundere limitată, numărul asociațiilor nu poate fi mai mare de 50.

Capitalul social nu poate fi mai mic de 100.000 lei și se divide în părți sociale egale, care nu pot fi mai mici de 5.000 lei.

În caz de aporturi în natură, acestea vor putea reprezenta cel mult 60% din capitalul social.

Contractul de societate și statutul vor fi depuse conform art. 22 la instanța în a cărei rază teritorială societatea și-a stabilit sediul, pentru a se obține autorizarea de funcționare conform art. 23.

Dispozițiile art. 3, 5, 6 și 26 se vor aplica și societăților cu răspundere limitată.

TITLUL III

Despre funcționarea societăților comerciale

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 35. — În lipsă de stipulație contrară, bunurile constituite ca aport în societate devin proprietatea acestora.

Asociatul care întârzie să depună aportul social este răspunzător de daunele pricinuite, iar dacă aportul a fost stipulat în numerar este obligat și la plata dobînzilor legale din ziua în care trebuia să facă vărsămîntul.

Art. 36. — Pe durata societății, creditorii asociatului pot să-și exercite drepturile lor numai asupra părții din beneficiile cuvenite asociatului după bilanțul social, iar după dizolvarea societății, asupra părții ce i s-ar cuveni prin lichidare.

Creditorii prevăzuți la alin. 1 pot totuși popri, în timpul duratei societății, părțile ce s-ar cuveni aso-

ciaților prin lichidare sau sechestra și vinde acțiunile debitorului lor.

Art. 37. — Cota-parte din beneficiu ce se va plăti fiecărui asociat constituie dividend.

Dividendele se vor plăti asociaților în proporție cu cota de participare la capitalul social.

Nu se vor putea distribui dividende decât din beneficiile reale.

Dividendele plătite contrar dispozițiilor de mai sus se vor restitui.

Dreptul la acțiunea de restituire a dividendelor se prescrie în termen de trei ani de la data distribuirii lor.

Art. 38. — Aportul asociaților la capitalul social nu este purtător de dobânzi.

Art. 39. — Dacă se constată o micșorare a capitalului social, acesta va trebui reîntregit sau redus, mai înainte de a se putea face vreo repartizare sau distribuire de beneficii.

Art. 40. — Administratorii pot face toate operațiile cerute pentru aducerea la îndeplinire a obiectului societății, afară de restricțiile arătate în contractul de societate.

Ei sînt obligați să ia parte la toate adunările societății, la consiliile de administrație și organele de conducere similare acestora.

Art. 41. — Administratorii care au dreptul de a reprezenta societatea nu-l pot transmite decât dacă această facultate li s-a acordat în mod expres.

În cazul încălcării prevederilor alin. 1, societatea nu este obligată față de terți, dar poate pretinde de la cel substituit beneficiile rezultate din operație.

Administratorul care, fără drept, își substituie altă persoană răspunde solidar cu aceasta pentru eventualele pagube produse societății.

Art. 42. — Obligațiile și răspunderea administratorilor sînt reglementate de dispozițiile referitoare la mandat și de cele special prevăzute în această lege.

Art. 43. — Administratorii sînt solidar răspunzători față de societate pentru :

- a) realitatea vărsămintelor efectuate de asociați ;
- b) existența reală a dividendelor plătite ;
- c) existența registrelor cerute de lege și corecta lor ținere ;
- d) exacta îndeplinire a hotărîrilor adunărilor generale ;
- e) stricta îndeplinire a îndatoririlor pe care legea, contractul de societate și statutul le impun.

Acțiunea în răspundere împotriva administratorilor aparține și creditorilor societății, însă aceștia o vor putea exercita numai în caz de faliment al societății.

Art. 44. — În orice act, scrisoare sau publicație emanînd de la societate, pe lângă denumire și numărul de ordine din registrul comerțului, trebuie să se arate forma juridică și sediul societății.

Pentru societatea cu răspundere limitată, va trebui arătat și capitalul social, iar pentru societatea pe acțiuni și în comandită pe acțiuni se va arăta și capitalul social, din care cel efectiv vărsat, potrivit ultimului bilanț aprobat.

CAPITOLUL II

Societățile în nume colectiv

Art. 45. — Dreptul de a reprezenta societatea aparține fiecărui administrator, afară de stipulație contrară în contractul de societate.

Art. 46. — Dacă contractul de societate dispune ca administratorii să lucreze împreună, decizia trebuie luată în unanimitate ; în caz de divergență între administratori, vor decide asociații care reprezintă majoritatea absolută a capitalului social.

Pentru actele urgente, a căror neîndeplinire ar cauza o pagubă mare societății, poate decide un singur administrator în lipsa celorlalți, care se găsesc în imposibilitate, chiar momentană, de a lua parte la administrație.

Art. 47. — Asociații care reprezintă majoritatea absolută a capitalului social pot alege unu sau mai mulți administratori dintre ei, fixîndu-le puterile, durata însărcinării și eventuala lor remunerație, afară numai dacă, prin contractul de societate, nu se dispune altfel.

Aceeași majoritate poate decide asupra revocării administratorilor sau asupra limitării puterilor lor, afară de cazul în care administratorii au fost numiți prin contractul de societate.

Art. 48. — Dacă un administrator ia inițiativa unei operații ce depășește limitele operațiilor obișnuite comerțului pe care îl exercită societatea, trebuie să înștiințeze pe ceilalți administratori, înainte de a o încheia, sub sancțiunea suportării pierderilor ce ar rezulta din aceasta.

În caz de opoziție a vreunuia dintre ei, vor decide asociații care reprezintă majoritatea absolută a capitalului social.

Operația încheiată în contra opoziției făcute este valabilă față de terții cărora nu li se va fi comunicat această opoziție.

Art. 49. — Asociatul care, într-o operație determinată, are pe cont propriu sau pe contul altuia întreprinderi contrare acelorale societății nu poate lua parte la nici o deliberare sau decizie privind această operație.

Asociatul care contravine dispozițiilor alin. 1 este răspunzător de daunele cauzate societății, dacă, fără votul său, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 50. — Asociatul care, fără consimțămîntul scris al celorlalți asociați, întrebunțează capitalul, bunurile sau creditul societății în folosul său, sau în acela al unci alte persoane, este obligat să restituie societății beneficiile ce au rezultat și să plătească despăgubiri pentru daunele cauzate.

Art. 51. — Nici un asociat nu poate lua din fondurile societății mai mult decât i s-a fixat pentru cheltuielile făcute sau pentru cele ce urmează să facă în interesul societății.

Asociatul care contravine acestei dispoziții este răspunzător de sumele luate și de daune.

Se va putea stipula, prin contractul de societate, că asociații pot lua din casa societății anumite sume pentru cheltuielile lor particulare.

Art. 52. — Asociații nu pot lua parte, ca asociați cu răspundere nelimitată, în alte societăți concurente sau avînd același obiect, nici să facă operațiuni în contul lor sau al altora, în același fel de comerț sau într-unul asemănător, fără consimțămîntul celorlalți asociați.

Consimțămîntul se socotește dat dacă participarea sau operațiile, fiind anterioare contractului de societate, au fost cunoscute de ceilalți asociați și aceștia nu au interzis continuarea lor.

În caz de încălcare a prevederilor alin. 1 și 2, societatea, în afară de dreptul de a exclude pe asociat,

poate să decidă că acesta a lucrat în contul ei sau să ceară despăgubiri.

Acest drept se stinge după trecerea a trei luni din ziua când societatea a avut cunoștință, fără să fi luat vreo hotărâre.

Art. 53. — Când aportul la capitalul social aparține mai multor persoane, acestea sînt obligate solidar față de societate și trebuie să desemneze un reprezentant comun pentru exercitarea drepturilor decurgînd din acest aport.

Art. 54. — Asociatul care a depus ca aport una sau mai multe creanțe nu este liberat cît timp societatea nu a obținut plata sumei pentru care au fost aduse.

Dacă plata nu s-a putut obține prin urmărirea debitorului cedat, asociatul, în afară de daune, răspunde de suma datorată, cu dobînda legală din ziua scadenței creanțelor.

Art. 55. — Asociații sînt obligați nelimitat și solidar pentru operațiile îndeplinite în numele societății de persoanele care o reprezintă.

Hotărîrea judecătorească obținută împotriva societății este opozabilă fiecărui asociat.

Art. 56. — Pentru aprobarea bilanțului și pentru deciziile referitoare la răspunderile administratorilor este necesar votul asociaților reprezentînd majoritatea capitalului social.

Art. 57. — Cesiunea aportului de capital social este posibilă dacă a fost permisă prin contractul de societate.

Cesiunea nu liberează pe asociatul cedent de ceea ce mai datorează societății din aportul său de capital.

Față de terți, cedentul rămîne răspunzător potrivit art. 168.

Cînd contractul prevede cazurile de retragere a unui asociat, se vor aplica dispozițiile art. 168 și 170.

CAPITOLUL III

Societățile în comandită simplă

Art. 58. — Administrația societății în comandită simplă se va încredința unuia sau mai multor asociați comandați.

Art. 59. — Comanditarul poate încheia operații în contul societății numai în baza unei procuri speciale pentru operații determinate, dată de reprezentanții societății și înscrisă în registrul comerțului. În caz contrar, comanditarul devine răspunzător față de terți nelimitat și solidar, pentru toate obligațiile societății contractate de la data operației încheiate de el.

Comanditarul poate îndeplini servicii în administrația internă a societății, face acte de supraveghere, participă la numirea și revocarea administratorilor, în cazurile prevăzute de lege, sau acorda, în limitele contractului de societate, autorizarea administratorilor pentru operațiile ce depășesc puterile lor.

Comanditarul are, de asemenea, dreptul de a cere copie de pe bilanș și de pe contul de profit și pierderi și de a controla exactitatea lor prin cercetarea registrelor comerciale și a celorlalte documente justificative.

Art. 60. — Dispozițiile art. 45, 46 alin. 1, art. 47, 49, 53, 54, 56 și 57 se vor aplica și societăților în comandită simplă, iar dispozițiile art. 50, 51, 52 și 55, asociaților comandați.

CAPITOLUL IV

Societățile pe acțiuni

SECȚIUNEA I

Despre acțiuni

Art. 61. — În societatea pe acțiuni, capitalul social este reprezentat prin acțiuni emise de societate, care pot fi nominative sau la purtător.

Felul acțiunilor va fi determinat prin contractul de societate și statut; în caz contrar, ele vor fi la purtător.

Acțiunile nu vor putea fi emise pentru o sumă mai mică decît valoarea nominală.

Acțiunile neplătite în întregime sînt întotdeauna nominative.

Capitalul social nu va putea fi majorat și nu se vor putea emite noi acțiuni pînă nu vor fi complet achitate cele din emisiunea precedentă.

Art. 62. — Valoarea nominală a unei acțiuni nu va putea fi mai mică de 1.000 lei.

Acțiunile vor cuprinde :

a) denumirea și durata societății ;

b) data contractului de societate, numărul din registrul comerțului sub care se află înmatriculată societatea și numărul Monitorului Oficial în care s-a făcut publicarea ;

c) capitalul social, numărul acțiunilor și numărul de ordine, valoarea nominală a acțiunilor și vărsămintele efectuate ;

d) avantajele acordate fondatorilor.

Pentru acțiunile nominative se vor mai arăta numele, prenumele și domiciliul acționarului sau, după caz, denumirea și sediul acestuia.

Acțiunile trebuie să poarte semnătura a 2 administratori, cînd sînt mai mulți, sau a unicului administrator.

Art. 63. — Acțiunile trebuie să fie de o egală valoare ; ele acordă posesorilor drepturi egale.

Art. 64. — Dreptul de proprietate asupra acțiunilor nominative se transmite prin declarația făcută în registrul de acțiuni al emitentului, scrisă de cedent și de cesionar sau de mandatarii lor, și prin mențiunea făcută pe acțiune.

Subscriitorii și cesionarii ulterioari sînt răspunzători solidar de plata integrală a acțiunilor timp de 3 ani, socotiți de la data cînd s-a făcut mențiunea de transmitere în registrul societății.

Art. 65. — Dreptul de proprietate asupra acțiunilor la purtător se transferă prin simpla tradițiune a acestora.

Art. 66. — Cînd acționarii nu au efectuat plata vărsămintelor ce datorează, societatea îi va invita să-și îndeplinească această obligație, printr-o somație colectivă, publicată de două ori, la un interval de 15 zile, în Monitorul Oficial și într-un ziar răspîndit.

Cînd, nici în urma acestei somații, acționarii nu vor efectua vărsămintele, consiliul de administrație va putea decide fie urmărirea acționarilor pentru vărsămintele restante, fie anularea acestor acțiuni nominative.

Decizia de anulare se va publica în Monitorul Oficial, cu specificarea numărului de ordine al acțiunilor anulate.

În locul acțiunilor anulate vor fi emise noi acțiuni purtînd același număr, care vor fi vîndute.

Sumele obținute din vînzare vor fi întrebuințate pentru acoperirea cheltuielilor de publicație și vînzare,

a dobânzilor de întârziere și a vărsămintelor neefectuate : restul va fi înapoiat acționarilor.

Dacă prețul obținut nu este îndestulător pentru acoperirea tuturor sumelor datorate societății sau dacă vânzarea nu are loc din lipsă de cumpărători, societatea va putea să se îndrepte împotriva subscriitorilor și cesionarilor, conform art. 64.

Dacă, în urma îndeplinirii acestor formalități, nu s-au realizat sumele datorate societății, se va proceda de îndată la reducerea capitalului în proporție cu diferența dintre capitalul existent și capitalul social.

Art. 67. — Orice acțiune dă dreptul la un vot în adunările societății.

Contractul de societate sau statutul poate limita numărul voturilor aparținând acționarilor care posedă mai mult de o acțiune.

Exercițiul dreptului de vot este suspendat pentru acționarii care nu sînt la curent cu vărsămintele ajunse la scadență.

Art. 68. — Acțiunile sînt indivizibile.

Cînd o acțiune nominativă devine proprietatea mai multor persoane, societatea nu este obligată să înscrie transmiterea atît timp cît acele persoane nu vor desemna un reprezentant unic pentru exercitarea drepturilor rezultînd din acțiune.

De asemenea, cînd o acțiune la purtător aparține mai multor persoane, acestea trebuie să desemneze un reprezentant comun.

Atît timp cît o acțiune este proprietatea indiviză a mai multor persoane, acestea sînt răspunzătoare în mod solidar pentru efectuarea vărsămintelor datorate.

Art. 69. — Societatea nu va putea dobîndi propriile sale acțiuni, nici acorda împrumuturi sau avansuri asupra lor, în afară de cazul în care adunarea generală a acționarilor hotărăște astfel, cu votul acționarilor care reprezintă două treimi din capitalul social.

Art. 70. — Acționarii care oferă spre vânzare acțiunile lor pe cale de publicitate vor trebui să întocmească un prospect cuprinzînd, pe lîngă datele arătate în art. 9, și contul de profit și pierderi al societății rezultînd din ultimul bilanț, dividendele acordate, obligațiunile emise și garanțiile date.

Prospectul, semnat de acționari și administratori, în formă autentică, va fi depus la registrul comerțului de la sediul societății. Judecătorul de la instanța din raza teritorială unde se află sediul societății, constatînd îndeplinirea condițiilor din alin. 1, va autoriza publicarea prospectului.

Anunțurile, avînd același cuprins cu prospectul, vor fi publicate în cel puțin două ziare dintre cele mai răspîndite din localitatea unde se află sediul societății.

Dispozițiile art. 11 alin. 1 și 2 se vor aplica în mod corespunzător și cumpărătorilor de acțiuni.

Prospectele care nu cuprind toate mențiunile prevăzute la alin. 1 și 2 vor fi nule, iar vânzările se vor declara astfel la cererea cumpărătorului, afară numai dacă acesta nu și-a exercitat drepturile și îndatoririle de acționar.

Art. 71. — Situația acțiunilor trebuie să fie publicată o dată cu bilanțul anual și, în mod deosebit, să arate dacă acțiunile au fost integral plătite și numărul acțiunilor pentru care s-a cerut, fără rezultat, efectuarea vărsămintelor.

SECȚIUNEA II

Despre adunările generale

Art. 72. — Adunările generale sînt ordinare și extraordinare.

Cînd contractul de societate sau statutul nu dispune altfel, ele se vor ține la sediul societății și în localul ce se va indica în convocare.

Art. 73. — Adunarea ordinară se întrunește cel puțin o dată pe an, în cel mult trei luni de la încheierea exercițiului financiar.

În afară de dezbaterile altor probleme înscrise la ordinea de zi, adunarea generală este obligată :

a) să discute, să aprobe sau să modifice bilanțul după ascultarea raportului administratorilor și cenzorilor și să fixeze dividendul ;

b) să aleagă pe administratori și cenzori ;

c) să fixeze remunerația cuvenită pentru exercițiul în curs administratorilor și cenzorilor, dacă nu a fost stabilită prin contractul de societate sau statut ;

d) să se pronunțe asupra gestiunii administratorilor ;

e) să stabilească bugetul de venituri și cheltuieli și, după caz, programul de activitate, pe exercițiul următor ;

f) să hotărăscă gajarea, închirierea sau desființarea uneia sau mai multora dintre unitățile societății.

Art. 74. — Pentru validitatea deliberărilor adunării ordinare este necesară prezența acționarilor care să reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social, iar hotărîrile să fie luate de acționarii ce dețin majoritatea absolută din capitalul social reprezentat în adunare, dacă în contractul de societate, statut sau lege nu se prevede o majoritate mai mare.

Dacă adunarea nu poate lucra din cauza neîndeplinirii condițiilor de la alin. 1, adunarea ce se va întruni, după o a doua convocare, poate să delibereze asupra problemelor puse la ordinea de zi a celei dintîi adunări, oricare ar fi partea de capital reprezentată de acționarii prezenți, cu majoritate.

Art. 75. — Adunarea extraordinară se întrunește ori de cîte ori este nevoie a se lua o hotărîre pentru :

a) prelungirea duratei societății ;

b) mărirea capitalului ;

c) schimbarea obiectului societății ;

d) schimbarea formei societății ;

e) mutarea sediului ;

f) fuziunea cu alte societăți ;

g) reducerea capitalului social sau reîntregirea sa prin emisiune de noi acțiuni ;

h) dizolvarea anticipată a societății ;

i) emisiunea de obligațiuni ;

j) oricare altă modificare a contractului de societate ori a statutului sau oricare altă hotărîre pentru care este cerută aprobarea adunării extraordinare.

Art. 76. — Pentru validitatea deliberărilor adunării extraordinare, cînd contractul de societate sau statutul nu dispune altfel, sînt necesare :

— la prima convocare, prezența acționarilor reprezentînd trei pături din capitalul social, iar hotărîrile să fie luate cu votul unui număr de acționari care să reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social ;

— la convocările următoare, prezența acționarilor reprezentînd jumătate din capitalul social, iar hotărîrile să fie luate cu votul unui număr de acționari care să reprezinte cel puțin o treime din capitalul social.

Art. 77. — Adunarea generală va fi convocată de administratori de câte ori va fi nevoie, în conformitate cu dispozițiile din statut.

Termenul de întrunire în nici un caz nu poate fi mai mic de 15 zile de la publicarea convocării.

Convocarea va fi publicată în Monitorul Oficial și într-unul dintre ziarurile răspândite din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate.

Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu arătarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării.

Cînd în ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea statutului, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

Art. 78. — În înștiințarea pentru prima adunare generală se va putea fixa ziua și ora pentru cea de-a doua adunare, cînd cea dintîi nu s-ar putea ține.

A doua adunare nu se poate întruni în chiar ziua fixată pentru prima adunare.

Dacă ziua pentru a doua adunare nu este arătată în înștiințarea publicată pentru prima adunare, termenul prevăzut în art. 77 va putea fi redus la 8 zile.

Art. 79. — Administratorii sînt obligați să convoace de îndată adunarea generală, la cererea acționarilor reprezentînd a zecea parte din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă în contractul de societate se prevede astfel și dacă cererea cuprinde dispoziții ce intră în atribuțiile adunării.

Adunarea va avea loc în termen de o lună de la cerere.

Dacă administratorii nu convoacă adunarea, instanța de la sediul societății, cu audierea părților, va putea ordona convocarea, desemnînd dintre acționari persoana care o va prezida.

Art. 80. — Acționarii exercită dreptul lor de vot în adunarea generală, proporțional cu numărul acțiunilor ce posedă, cu excepția prevăzută în art. 67 alin. 2.

Art. 81. — Acționarii reprezentînd întreg capitalul social vor putea, dacă nici unul dintre ei nu se opune, să țină o adunare generală și să ia orice hotărîre de competența adunării, fără respectarea formalităților cerute pentru convocarea ei.

Art. 82. — La adunările generale, acționarii care posedă acțiuni la purtător au drept de vot numai dacă le-au depus la locurile arătate prin statut sau prin înștiințarea de convocare, cu cel puțin cinci zile înainte de adunare. Cenzorii vor constata, printr-un proces-verbal, depunerea la timp a acțiunilor. Acțiunile vor rămîne depuse pînă după adunarea generală, dar nu vor putea fi reținute mai mult de 10 zile de la data acesteia.

Art. 83. — Acționarii nu vor putea fi reprezentați în adunările generale decît prin alți acționari, în baza unei procuri speciale.

Acționarii care nu au capacitatea legală, precum și persoanele juridice, pot fi reprezentați prin reprezentanții lor legali, care, la rîndul lor, pot da procură specială altor acționari.

Procurile vor fi depuse în original, în termenul în care acționarii sînt obligați să depună acțiunile sau în termenul prevăzut de statut. Ele vor fi reținute de societate, făcîndu-se mențiune despre aceasta în procesul-verbal.

În contractul de societate sau statut se poate deroga de la dispozițiile privitoare la reprezentarea numai prin acționari.

Administratorii și funcționarii societății nu pot reprezenta pe acționari, sub sancțiunea nulității hotărîrii, dacă, fără votul acestora, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 84. — Administratorii nu pot vota, în baza acțiunilor pe care le posedă, nici personal, nici prin mandatar, descărcarea gestiunii lor sau o problemă în care persoana sau administrația lor ar fi în discuție.

Ei pot vota însă bilanțul și contul de profit și pierderi, dacă, fiind posesorii a cel puțin jumătate din capitalul social, nu se poate forma majoritatea legală fără votul lor.

Art. 85. — Acționarul care, într-o anumită operație, are fie personal, fie ca mandatar al unei alte persoane, un interes contrar aceluia al societății, va trebui să se abțină de la deliberările privind acea operație.

Acționarul care contravine acestei dispoziții este răspunzător de daunele produse societății, dacă, fără votul său, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 86. — Dreptul de vot nu poate fi cedat. Orice convenție privind exercitarea într-un anumit fel a dreptului de vot este nulă.

Art. 87. — În ziua și la ora arătate în convocare, ședința adunării se va deschide de către președintele consiliului de administrație sau de către acela care îi ține locul.

Președintele va desemna, dintre acționari, doi sau mai mulți secretari, care vor verifica lista de prezență a acționarilor, arătînd capitalul pe care-l reprezintă fiecare, procesul-verbal întocmit de cenzori pentru constatarea numărului acțiunilor depuse și îndeplinirea tuturor formalităților cerute de lege și statut pentru ținerea adunării, după care se va trece la ordinea de zi.

Art. 88. — Hotărîrile adunărilor se iau prin vot deschis.

Oricare ar fi prevederile contractului de societate și statutului, votul secret este obligatoriu pentru alegerea membrilor consiliului de administrație și a cenzorilor, pentru revocarea lor și pentru luarea hotărîrilor referitoare la răspunderea administratorilor.

Art. 89. — Un proces-verbal, semnat de președinte și secretar, va constata îndeplinirea formalităților de convocare, data și locul adunării, acționarii prezenți, numărul acțiunilor, dezbaterile în rezumat, hotărîrile luate, iar la cererea acționarilor, declarațiile făcute de ei în ședință.

La procesul-verbal se vor anexa actele referitoare la convocare, precum și listele de prezență a acționarilor.

Procesul-verbal va fi trecut în registrul adunărilor generale.

Pentru a fi opozabile terților, hotărîrile adunării vor fi depuse în termen de 15 zile la registrul comerțului, pentru a fi menționate în extras în registru și publicate în Monitorul Oficial.

Ele nu vor putea fi executate mai înainte de adunarea la îndeplinire a acestor formalități.

Art. 90. — Hotărîrile luate de adunarea generală în limitele legii, contractului de societate sau statutului sînt obligatorii chiar pentru acționarii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra.

Hotărârile adunării generale contrare contractului de societate, statutului sau legii pot fi atacate în justiție, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial, de oricare dintre acționarii care nu au luat parte la adunarea generală sau au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței.

Dacă hotărârea este atacată de toți administratorii, societatea va fi reprezentată în justiție de persoana desemnată de președintele instanței dintre acționarii ei, care va îndeplini mandatul cu care a fost însărcinată, pînă ce adunarea generală, convocată în acest scop, va alege altă persoană.

Cererea în anulare se va introduce la instanța pe raza teritorială unde societatea își are sediul, acționarul fiind obligat să depună la grefă cel puțin o acțiune.

Dacă au fost introduse mai multe acțiuni în anulare, ele pot fi conexe.

Cererea se va judeca în camera de consiliu.

Hotărârea definitivă de anulare va fi menționată în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial. De la data publicării, ea este opozabilă tuturor acționarilor.

Art. 91. — O dată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere președintelui instanței suspendarea executării hotărârii atacate.

Președintele, încuviințînd suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauciune.

Împotriva ordonanței de suspendare se poate face recurs în termen de cinci zile de la pronunțare.

Art. 92. — Acționarii care nu sînt de acord cu hotărârile luate de adunare privitoare la schimbarea obiectului principal, la mutarea sediului sau la forma societății au dreptul de a se retrage din societate și de a obține plata acțiunilor pe care le posedă, la alegerea lor, în proporție cu activul social ce ar rezulta după ultimul bilanț aprobat.

O dată cu declarația de retragere, ei vor depune și acțiunile pe care le posedă.

SECȚIUNEA III

Despre administrația societății

Art. 93. — Societatea pe acțiuni este administrată de unu sau mai mulți administratori, temporari și revocabili.

Cînd sînt mai mulți administratori, ei constituie un consiliu de administrație.

Unicul administrator sau președintele consiliului de administrație și cel puțin jumătate din numărul administratorilor vor fi cetățeni români, dacă prin contractul de societate sau statut nu se prevede altfel.

Numirea și înlocuirea administratorilor se fac exclusiv de către adunarea generală.

Primii administratori pot fi numiți prin contractul de societate, însă termenul mandatului lor nu poate fi mai mare de patru ani.

Dacă nu s-a stabilit durata mandatului prin contractul de societate sau statut, el este pentru doi ani.

Administratorii sînt reeligibili cînd prin contractul de societate sau statut nu se prevede altfel.

Art. 94. — Persoanele care, potrivit prezentei legi, nu pot fi fondatori, nu pot fi nici administratori, directori sau reprezentanți ai societății, iar dacă au fost alese, sînt decăzute din drepturi.

Art. 95. — Fiecare administrator va trebui să depună o garanție pentru administrația sa, prevăzută în

contractul de societate sau în statut ori, în lipsa unei prevederi în acestea, aprobată de adunarea generală a acționarilor. Garanția nu poate fi mai mică decît valoarea a 10 acțiuni sau dublul remunerației lunare.

Dacă administratorul este acționar, garanția se poate constitui, la cererea acestuia, prin depunerea a 10 acțiuni, care, pe perioada mandatului, sînt inalienabile și se păstrează la societate.

Garanția se va depune înainte de intrarea în funcțiune a administratorului; ea poate fi depusă și de un terț.

Dacă garanția nu va fi depusă înainte de data la care trebuia să intre în funcțiune, administratorul este considerat demisionat.

Garanția rămîne în casa societății și nu va putea fi restituită administratorului decît după ce adunarea generală a aprobat bilanțul ultimului exercițiu, în care administratorul a funcționat, și i-a dat descărcare.

Art. 96. — Semnăturile administratorilor vor fi depuse la registrul comerțului, o dată cu prezentarea certificatului eliberat de cenzori, din care rezultă depunerea garanției.

Art. 97. — Pentru valabilitatea deciziilor consiliului de administrație, este necesară prezența personală a cel puțin jumătate din numărul administratorilor, dacă prin contractul de societate sau statut nu se prevede un număr mai mare.

Deciziile se iau cu majoritatea absolută a membrilor prezenți.

Art. 98. — Consiliul de administrație poate delega o parte din puterile sale unui comitet de direcție, compus din membri aleși dintre administratori, fixîndu-le în același timp și remunerația.

Președintele consiliului de administrație este și director general sau director, în care calitate conduce și comitetul de direcție.

Decizia consiliului de administrație privind suma necesară remunerării membrilor comitetului de direcție va trebui să fie ratificată de adunarea generală, dacă depășește prevederile statutului sau dacă statutul nu prevede nimic în această privință.

Deciziile comitetului de direcție se iau cu majoritatea absolută a voturilor membrilor săi.

Comitetul de direcție este obligat să prezinte, la fiecare ședință a consiliului de administrație, registrul său de deliberări.

În comitetul de direcție votul nu poate fi dat prin delegație.

Art. 99. — Numirea funcționarilor societății se face de către consiliul de administrație, dacă în contractul de societate sau statut nu se prevede altfel.

Consiliul de administrație poate oricînd revoca persoanele numite în comitetul de direcție.

Art. 100. — Nimeni nu poate funcționa în mai mult de trei consilii de administrație concomitent.

Interdicția prevăzută la alin. 1 nu se referă la cazurile cînd cel ales în consiliul de administrație este proprietar a cel puțin o pătrime din totalul acțiunilor sau este administrator al unei societăți ce deține pătrimea arătată.

Acela care nu va respecta dispoziția de mai sus va pierde de drept calitatea sa de administrator, obținută prin depășirea numărului legal, în ordinea cronologică a numirilor, și va fi condamnat, în folosul statului, la plata remunerației și a celorlalte beneficii ce i se cuvin, cît și la restituirea sumelor încasate.

Acțiunea împotriva administratorilor va putea fi exercitată de către orice acționar sau de Ministerul Finanțelor.

Membrii comitetului de direcție și directorii unei societăți pe acțiuni nu vor putea fi, fără autorizarea consiliului de administrație, administratori, membri în comitetul de direcție, cenzori sau asociați cu răspundere nelimitată, în alte societăți concurente sau având același obiect, nici exercita același comerț sau altul concurent, pe cont propriu sau al altei persoane, sub pedeapsa revocării și răspunderii pentru daune.

Art. 101. — Administratorii nu vor putea, fără aprobarea adunării generale, să încheie contracte în baza cărora societatea urmează să dobândească imobile, instalații și în general bunuri destinate a servi în mod durabil exploatarea obiectului societății, pe un preț ce depășește în total sau în parte o zecime din capitalul social, dacă prin contractul de societate sau statut nu se prevede altfel.

Art. 102. — Administratorii sînt răspunzători de îndeplinirea tuturor obligațiilor, potrivit prevederilor art. 42 și 43.

Comitetul de direcție, toți administratorii răspund față de societate pentru actele îndeplinite de directori sau de personalul încadrat, cînd dauna nu s-ar fi produs dacă ei ar fi exercitat supravegherea impusă de îndatoririle funcției lor.

Comitetul de direcție va trebui să înștiințeze consiliul de administrație de toate abaterile constatate în executarea obligației lui de supraveghere.

Administratorii societății sînt solidar răspunzători cu predecesorii lor imediați dacă, avînd cunoștință de neregularitățile săvîrșite de aceștia, nu le denunță cenzorilor.

În societățile care au mai mulți administratori, răspunderea pentru actele săvîrșite sau pentru omisiuni nu se întinde și la administratorii care au făcut să se constate, în registrul deciziilor consiliului de administrație, împotrivirea lor și au încunoștințat despre aceasta în scris pe cenzori.

Pentru deciziile luate în ședințele la care administratorul nu a asistat, el rămîne răspunzător dacă, în termen de o lună de cînd a luat cunoștință de acestea, nu a făcut împotrivirea în formele arătate la alineatele precedente.

Art. 103. — Administratorul care are într-o anumită operație, direct sau indirect, interese contrare intereselor societății, trebuie să înștiințeze despre aceasta pe ceilalți administratori și pe cenzori și să nu ia parte la nici o deliberare privitoare la această operație.

Aceeași obligație o are administratorul în cazul în care, într-o anumită operație, știe că sînt interesate soția, rudele sau afinii săi pînă la gradul al patrulea inclusiv.

Administratorul care nu a respectat prevederile alin. 1 și 2 va răspunde de daunele ce au rezultat pentru societate.

Art. 104. — Consiliul de administrație se întrunește ori de cîte ori este necesar.

El trebuie să se întrunească cel puțin o dată pe lună la sediul societății, iar comitetul de direcție, cel puțin o dată pe săptămîină.

Convocările pentru întrunirile consiliului de administrație vor cuprinde locul unde se va ține ședința și ordinea de zi, neputîndu-se lua nici o decizie asupra problemelor neprevăzute, decît în caz de urgență și

cu condiția ratificării în ședința următoare de către membrii absenți.

La întrunirile consiliului de administrație, directorii vor prezenta rapoarte scrise despre operațiile ce au executat, iar comitetul de direcție va prezenta registrul deliberărilor sale.

La ședințele consiliului de administrație vor fi convocați și cenzorii.

La fiecare ședință se va întocmi un proces-verbal, care va cuprinde ordinea deliberărilor, deciziile luate, numărul de voturi întrunite și opiniile separate.

Art. 105. — Executarea operațiilor societății poate fi încredințată unuia sau mai multor directori executivi, funcționari ai societății.

Directorii executivi nu vor putea fi membri în consiliul de administrație al societății.

Ei sînt răspunzători față de societate și de terți, ca și administratorii, pentru neîndeplinirea îndatoririlor lor, conform dispozițiilor art. 102, chiar dacă ar exista o convenție contrară.

Art. 106. — Salarii fixe și orice alte sume sau avantaje vor putea fi acordate administratorilor și cenzorilor numai în baza unei hotărîri a adunării generale.

Art. 107. — Oricare acționar are dreptul să reclame cenzorilor faptele ce crede că trebuie cenzurate, iar aceștia sînt obligați să le verifice și, dacă le găsesc reale, să le aibă în vedere la întocmirea raportului către adunarea generală.

Dacă reclamația este făcută de acționari ce reprezintă cel puțin o pătrime din capitalul social sau o cotă mai mică dacă statutul prevede astfel, cenzorii sînt obligați să prezinte observațiile și propunerile lor asupra faptelor reclamate.

Dacă cenzorii socotesc întemeiată și urgentă reclamația acționarilor reprezentînd o pătrime din capitalul social, sînt obligați să convoace imediat adunarea generală. În caz contrar, ei trebuie să refere la prima adunare. Adunarea trebuie să ia o hotărîre asupra celor reclamate.

A patra parte din capital se dovedește prin depunerea acțiunilor la bănci din România sau Casa de Economii și Consemnațiuni ori la unitățile acestora.

Acțiunile vor rămîne depuse pînă după întrunirea adunării generale și vor servi și la legitimarea participării acționarilor la această adunare.

Art. 108. — Acțiunea în răspundere contra fondatorilor, administratorilor, cenzorilor și directorilor aparține adunării generale, care va decide cu majoritatea prevăzută de art. 74.

Hotărîrea va putea fi luată chiar dacă problema răspunderii acestora nu figurează în ordinea de zi.

Adunarea desemnează cu aceeași majoritate persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție.

Dacă adunarea decide să pornească acțiune în răspundere contra administratorilor, mandatul acestora încetează de drept și adunarea va proceda la înlocuirea lor.

Dacă acțiunea se pornește împotriva directorilor, aceștia sînt suspendați de drept din funcție pînă la rămînerea definitivă a sentinței.

Art. 109. — În caz de vacanță a unuia sau mai multor administratori, ceilalți administratori, împreună cu cenzorii și deliberînd în prezența a două treimi și cu majoritatea absolută, procedează, dacă prin contractul de societate sau statut nu se dispune altfel, la numirea unui administrator provizoriu pînă la convocarea adunării generale.

Cînd este un singur administrator și acesta vrea să se retragă, adunarea generală va trebui să fie convocată. În caz de moarte sau de împiedicare fizică a acestuia, numirea provizorie se va face de către cenzori, însă adunarea generală va fi convocată de urgență pentru numirea definitivă a administratorului.

Art. 110. — Dacă administratorii constată pierderea unei jumătăți din capitalul social, sînt obligați să convoace adunarea generală extraordinară pentru a hotărî reconstituirea capitalului, limitarea lui la suma rămasă sau dizolvarea societății.

Prin contractul de societate și statut se poate stabili ca adunarea extraordinară să fie convocată și la o pierdere mai mică.

În cazul cînd nici în a doua convocare nu s-a întrunit cvorumul de la art. 76, administratorii vor cere instanței din raza teritorială în care se află sediul societății numirea unui expert, care va verifica pierderea din capitalul social. Instanța, pe baza expertizei, constatînd pierderea prevăzută la alin. 1 sau 2, va da o încheiere, autorizînd administratorii să convoace adunarea generală, care va putea să hotărască limitarea capitalului la suma rămasă sau dizolvarea societății, cu orice număr de acționari prezenți.

SECȚIUNEA IV

Despre cenzori

Art. 111. — Societatea pe acțiuni va avea trei cenzori și tot atîția supleanți, dacă prin contractul de societate sau statut nu se prevede un număr mai mare. În toate cazurile, numărul cenzorilor trebuie să fie impar.

Cenzorii se aleg la început de adunarea constitutivă. Durata mandatului lor este de trei ani și pot fi realeși.

Cenzorii trebuie să-și exercite personal mandatul lor.

Cel puțin unul dintre ei trebuie să fie contabil autorizat în condițiile legii sau expert contabil.

La societățile în care statul deține cel puțin 20% din capitalul social, unul dintre cenzori va fi recomandat de Ministerul Finanțelor.

Majoritatea cenzorilor și a supleanților vor fi cetățeni români.

Cenzorii sînt obligați să depună, în termenul arătat în art. 95, a treia parte din garanția cerută pentru administratori.

Art. 112. — Cenzorii trebuie să fie acționari, cu excepția cenzorilor — contabili.

Nu pot fi cenzori, iar dacă au fost aleși, decad din mandatul lor :

a) rudele sau afinii pînă la al patrulea grad inclusiv sau soții administratorilor ;

b) persoanele care primesc sub orice formă, pentru alte funcții decît aceea de cenzor, un salariu sau o remunerație de la administratori sau de la societate ;

c) persoanele cărora le este interzisă funcția de administrator conform art. 94.

Cenzorii sînt remunerați cu o indemnizație fixă, determinată prin statut sau de adunarea generală care i-a numit.

Art. 113. — În caz de moarte, împiedicare fizică sau legală, încetare sau renunțare la mandat a unui cenzor, supleantul cel mai în vîrstă îl înlocuiește.

Dacă, în acest mod, numărul cenzorilor nu se poate completa, cenzorii rămași numesc alte persoane în locurile vacante, pînă la întrunirea celei mai apropiate adunări generale.

În cazul în care nu mai rămîne în funcție nici un cenzor, administratorii vor convoca de urgență adunarea generală, care va proceda la numirea altor cenzori.

Art. 114. — Cenzorii sînt obligați să supravegheze gestiunea societății, să verifice dacă bilanțul și contul de profit și pierderi sînt legal întocmite și în concordanță cu registrele, dacă acestea din urmă sînt regulate și dacă evaluarea patrimoniului s-a făcut conform regulilor stabilite pentru întocmirea bilanțului.

Despre toate acestea, precum și asupra propunerilor pe care le vor crede necesare asupra bilanțului și repartizării beneficiilor, cenzorii vor face adunării generale un raport amănunțit.

Adunarea generală nu va putea aproba bilanțul și contul de profit și pierderi dacă acestea nu sînt însoțite de raportul cenzorilor.

Cenzorii sînt obligați, de asemenea :

a) să facă, în fiecare lună și pe neașteptate, inspecții casei și să verifice existența titlurilor sau valorilor ce sînt proprietatea societății sau au fost primite în gaj, cauțiune ori depozit ;

b) să convoace adunarea ordinară sau extraordinară, cînd n-a fost convocată de administratori ;

c) să ia parte la adunările ordinare și extraordinare, putînd face să se insereze în ordinea de zi propunerile pe care le vor crede necesare ;

d) să constate regulata depunere a garanției din partea administratorilor ;

e) să vegheze ca dispozițiile legii, contractului de societate sau statutului să fie îndeplinite de administratori și lichidatori.

Cenzorii vor aduce la cunoștința administratorilor neregularitățile în administrație și încălcările dispozițiilor legale și statutare pe care le constată, iar cazurile mai importante le vor aduce la cunoștința adunării generale.

Art. 115. — Cenzorii au dreptul să obțină în fiecare lună de la administratori o situație despre mersul operațiilor.

Cenzorii iau parte la adunările administratorilor, fără drept de vot.

Este interzis cenzorilor să comunice acționarilor în particular sau terților datele referitoare la operațiile societății constatate cu ocazia exercitării mandatului lor.

Art. 116. — Pentru îndeplinirea obligației prevăzute de art. 114 alin. 2, cenzorii vor delibera împreună ; ei însă vor putea face, în caz de neînțelegere, rapoarte separate, care vor trebui să fie prezentate adunării generale.

Pentru celelalte obligații impuse de lege, cenzorii vor putea lucra separat.

Cenzorii vor trece într-un registru special deliberările lor, precum și constatările făcute în exercițiul mandatului lor.

Art. 117. — Întinderea și efectele răspunderii cenzorilor sînt determinate de regulile mandatului.

Revocarea lor se va putea face numai de adunarea generală, cu votul cerut la adunările extraordinare.

Dispozițiile art. 43, 100 și 108 se aplică și cenzorilor.

SECȚIUNEA V

Despre emiterea de obligațiuni

Art. 118. — Societatea pe acțiuni poate emite obligațiuni la purtător sau nominative, pentru o sumă care

să nu depășească trei părți din capitalul vărsat și existent, conform celui din urmă bilanț aprobat.

Valoarea nominală a unei obligațiuni nu va putea fi mai mică de 100 lei.

Obligațiunile din aceeași emisiune trebuie să fie de o valoare egală și acordă posesorilor lor drepturi egale.

Art. 119. — Pentru a proceda la emiterea de obligațiuni prin subscripție publică, administratorii vor publica un prospect de emisiune, vizat de instanța în a cărei rază teritorială își are sediul societatea, care va cuprinde :

- a) denumirea, obiectul, sediul și durata societății ;
- b) capitalul social și rezervele ;
- c) data contractului de societate, a modificărilor ce i s-au adus și data publicării lor ;
- d) situația patrimoniului social, după ultimul bilanț aprobat ;
- e) categoriile de acțiuni emise de societate ;
- f) suma totală a obligațiunilor ce urmează să fie emise și a celor care au mai fost emise, modul de rambursare, valoarea nominală a obligațiunilor, dobânda lor, indicarea dacă sînt nominative sau la purtător ;
- g) sarcinile ce grevează imobilele societății ;
- h) data la care a fost publicată hotărîrea adunării generale care a aprobat emisiunea.

Art. 120. — Subscripția obligațiunilor va fi făcută pe exemplarele prospectului de emisiune.

Valoarea obligațiunilor subscrise trebuie să fie integral vărsată.

Titlurile obligațiunilor trebuie să cuprindă datele arătate în art. 119, numărul de ordine și tabloul plăților în capital și dobînzii.

Titlurile vor fi semnate în conformitate cu dispozițiile art. 62 alin. 4.

Art. 121. — Deținătorii de obligațiuni se pot întruni în adunare generală, pentru a delibera asupra intereselor lor.

Adunarea va fi convocată pe cheltuiala societății care a emis obligațiunile, la cererea unui număr de deținători care să reprezinte a patra parte din titlurile emise și nerambursate sau, după numirea reprezentanților deținătorilor de obligațiuni, la cererea acestora.

Dispozițiile prevăzute pentru adunarea ordinară a acționarilor se aplică și adunării deținătorilor de obligațiuni, în ce privește formele, condițiile, termenele convocării, depunerea titlurilor și votarea.

Societatea emitentă nu poate participa la deliberările adunării deținătorilor de obligațiuni, în baza obligațiunilor pe care le posedă.

Deținătorii de obligațiuni vor putea fi reprezentați prin mandatar, alții decît administratorii, cenzorii sau funcționarii societății.

Art. 122. — Adunarea deținătorilor de obligațiuni legal constituită poate :

a) să numească un reprezentant al deținătorilor de obligațiuni și unu sau mai mulți supleanți, cu dreptul de a-i reprezenta față de societate și în justiție, fixîndu-le remunerația ; aceștia nu pot lua parte la administrarea societății, dar vor putea asista la adunările sale generale ;

b) să îndeplinească toate actele de supraveghere și de apărare a intereselor lor comune sau să autorizeze un reprezentant cu îndeplinirea lor ;

c) să constituie un fond, care va putea fi luat din dobînzile convenite deținătorilor de obligațiuni, pentru a face față cheltuielilor necesare apărării drepturilor lor, stabilind, în același timp, regulile pentru gestiunea acestui fond ;

d) să se opună la orice modificare a statutului societății sau a condițiilor împrumutului, prin care s-ar putea aduce o atingere drepturilor deținătorilor de obligațiuni ;

e) să se pronunțe asupra emiterii de noi obligațiuni.

Hotărîrile adunării vor fi aduse la cunoștința societății, în termen de cel mult trei zile de la adoptarea lor.

Art. 123. — Pentru validitatea deliberărilor prevăzute în art. 122 lit. a), b) și c), hotărîrea se ia cu o majoritate reprezentînd cel puțin o treime din titlurile emise și nerambursate ; în celelalte cazuri este necesară prezența în adunare a deținătorilor reprezentînd cel puțin două treimi din titlurile nerambursate și votul favorabil a cel puțin patru cincimi din titlurile reprezentate la adunare.

Art. 124. — Hotărîrile luate de adunarea deținătorilor de obligațiuni sînt obligatorii și pentru deținătorii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra.

Hotărîrile adunării deținătorilor de obligațiuni pot fi atacate în justiție de către deținătorii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței, în termenul și cu efectele arătate în art. 90 și 91, la instanța în a cărei rază teritorială își are sediul societatea.

Art. 125. — Acțiunea în justiție a deținătorului de obligațiuni împotriva societății nu este admisibilă dacă are același obiect cu al acțiunii intentate de reprezentantul deținătorilor de obligațiuni sau este contrară unei hotărîri a adunării deținătorilor de obligațiuni.

Art. 126. — Obligațiunile se rambursează de societatea emitentă la scadență.

Înainte de scadență, obligațiunile din aceeași emisiune și cu aceeași valoare pot fi rambursate, prin trageri la sorți, la o sumă superioară valorii lor nominale, stabilită de societate și anunțată public cu cel puțin 15 zile înainte de data tragerii la sorți.

SECȚIUNEA VI

Despre registrele societății și despre bilanț

Art. 127. — În afară de evidențele prevăzute de lege, societățile pe acțiuni trebuie să țină :

a) un registru al acționarilor, în care se vor arăta, după caz, numele, prenumele, denumirea, domiciliul sau sediul acționarilor cu acțiuni nominative, precum și vărsămintele făcute în contul acțiunilor ;

b) un registru al ședințelor și deliberărilor adunărilor generale ;

c) un registru al ședințelor și deliberărilor consiliului de administrație ;

d) un registru al ședințelor și deliberărilor comitetului de direcție ;

e) un registru al deliberărilor și constatărilor făcute de cenzori în exercitarea mandatului lor ;

f) un registru al obligațiunilor, care va arăta totalul obligațiunilor emise și al celor rambursate, precum și numele, prenumele, denumirea și domiciliul sau sediul titularilor, când ele sînt nominative.

Registrele prevăzute la lit. a), b), c) și f) vor fi ținute prin grija consiliului de administrație, cel prevăzut la lit. d) prin grija comitetului de direcție, iar cel prevăzut la lit. e) prin grija cenzorilor.

Art. 128. — Administratorii sînt obligați să pună la dispoziția acționarilor registrele prevăzute la art. 127 lit. a) și b) și să elibereze la cerere, pe cheltuiala acestora, extrase de pe ele.

De asemenea, sînt obligați să pună la dispoziția deținătorilor de obligațiuni, în aceleași condiții, registrul prevăzut la art. 127 lit. f).

Art. 129. — Administratorii trebuie să prezinte cenzorilor, cu cel puțin o lună înainte de ziua stabilită pentru ședința adunării generale, bilanțul exercițiului precedent, cu contul de profit și pierderi, însoțit de raportul lor și de documentele justificative.

Art. 130. — Bilanțul și contul de profit și pierderi se vor întocmi în condițiile prevăzute de lege.

Art. 131. — Din beneficiile societății se va prelua în fiecare an cel puțin 5% pentru formarea fondului de rezervă, pînă ce acesta va atinge minimum a cincea parte din capitalul social.

Dacă fondul de rezervă, după constituire, s-a micșorat din orice cauză, va fi completat, cu respectarea prevederilor alin. 1.

De asemenea, se include în fondul de rezervă, chiar dacă acesta a atins suma prevăzută la alin. 1, excedentul obținut prin vînzarea acțiunilor la un curs mai mare decît valoarea lor nominală, dacă acest excedent nu este întrebuintat la plata cheltuielilor de emisiune sau destinat amortizărilor.

Fondatorii, administratorii și personalul societății vor participa la beneficii, dacă aceasta este prevăzut în contractul de societate sau statut ori, în lipsa unor asemenea prevederi, a fost aprobat de adunarea generală extraordinară.

În toate cazurile, condițiile participării se vor stabili de adunarea generală, pentru fiecare exercițiu financiar.

Art. 132. — Bilanțul va rămîne depus în copie, împreună cu raportul administratorilor și cenzorilor, la sediul societății și la cel al sucursalelor și al filialelor, în cele 15 zile care preced întrunirea adunării generale, pentru a fi cercetate de acționari.

Acționarii vor putea cere, pe cheltuiala lor, copii de pe bilanț, de pe raportul consiliului de administrație și al cenzorilor către adunarea generală.

Art. 133. — Administratorii sînt obligați, în 15 zile de la data adunării generale, să depună o copie de pe bilanț, însoțită de contul de profit și pierderi, la registrul comerțului și la administrația financiară, anexînd raportul lor, raportul cenzorilor și procesul-verbal al adunării generale.

Bilanțul și contul de profit și pierderi vor fi publicate în Monitorul Oficial.

Art. 134. — Aprobarea bilanțului de adunarea generală nu împiedică exercitarea acțiunii în răspundere împotriva administratorilor, directorilor sau a cenzorilor.

CAPITOLUL V

Societățile în comandită pe acțiuni

Art. 135. — Societatea în comandită pe acțiuni este reglementată de dispozițiile referitoare la societățile pe acțiuni, cu excepția dispozițiilor prezentului capitol.

Art. 136. — Administrarea societății este încredințată unuia sau mai multor asociați comanditați.

Asociaților comanditați li se vor aplica dispozițiile prevăzute în art. 50—53, iar asociaților comanditari, cele din art. 59, 60.

Art. 137. — În societatea în comandită pe acțiuni, administratorii vor putea fi revocați de adunarea generală a acționarilor, printr-o hotărîre luată cu majoritatea stabilită pentru adunările extraordinare.

Adunarea generală, cu aceeași majoritate și cu respectarea art. 94, alege altă persoană în locul administratorului revocat, decedat sau care a încetat exercitarea mandatului său.

Numirea trebuie aprobată și de ceilalți administratori, dacă sînt mai mulți.

Noul administrator devine asociat comanditat.

Administratorul revocat rămîne răspunzător nelimitat față de terți pentru obligațiile pe care le-a contractat în timpul administrației sale, putînd însă exercita acțiune în regres împotriva societății.

Art. 138. — Asociații comanditați, care sînt administratori, nu pot lua parte la deliberările adunărilor generale pentru alegerea cenzorilor, chiar dacă posedă acțiuni ale societății.

CAPITOLUL VI

Societățile cu răspundere limitată

Art. 139. — Hotărîrile asociaților se iau în adunarea generală.

Prin statut se va putea stabili că votarea se poate face și prin corespondență.

Art. 140. — Adunarea decide prin votul reprezentând majoritatea absolută a asociaților și a părților sociale.

Pentru hotărârile având ca obiect modificările contractului de societate sau ale statutului este necesar votul tuturor asociaților, afară de dispoziții legale contrare.

Art. 141. — Fiecare parte socială dă drept la un vot.

Un asociat nu poate exercita dreptul său de vot în deliberările adunărilor asociaților referitoare la aporiturile sale în natură sau la actele juridice încheiate între el și societate.

Dacă adunarea legal constituită nu poate lua o hotărâre valabilă din cauza neîntrunirii majorității cerute, adunarea convocată din nou poate decide asupra ordinii de zi, oricare ar fi numărul de asociați și partea din capital reprezentată de asociații prezenți.

Art. 142. — Adunarea asociaților are următoarele obligații principale :

- a) să aprobe bilanțul și să stabilească repartizarea beneficiului net ;
- b) să desemneze pe administratori și cenzori, să-i revoce și să le dea descărcare de activitatea lor ;
- c) să decidă urmărirea administratorilor și cenzorilor pentru daunele pricinuite societății, desemnând și persoana însărcinată să o exercite ;
- d) să modifice statutul.

În acest din urmă caz, dacă în contractul de societate sau în statut se prevede dreptul de retragere a asociatului pentru că nu este de acord cu modificările aduse acestora, se aplică dispozițiile art. 167 și 168.

Art. 143. — Administratorii sînt obligați să convoace adunarea asociaților la sediul social, cel puțin o dată pe an sau de cîte ori este necesar.

Un asociat sau un număr de asociați, ce reprezintă cel puțin o pătrime din capitalul social, vor putea cere convocarea adunării generale, arătînd scopul acestei convocări.

Convocarea adunării se va face în forma prevăzută în statut, iar în lipsa unei dispoziții speciale, prin scrisoare recomandată, cu cel puțin 10 zile înainte de ziua fixată pentru ținerea acesteia, arătîndu-se ordinea de zi.

Art. 144. — Dispozițiile prevăzute pentru societățile pe acțiuni, în ce privește dreptul de a ataca hotărârile adunării generale, se aplică și societăților cu răspundere limitată.

Art. 145. — Societatea este administrată de unu sau mai mulți administratori, asociați sau neasociați, numiți prin contractul de societate sau de adunarea generală.

Administratorii nu pot primi, fără autorizarea adunării asociaților, mandatul de administratori în alte societăți concurente sau avînd același obiect, nici să facă același fel de comerț ori altul concurent pe cont propriu sau pe contul altei persoane fizice sau juridice, sub sancțiunea revocării și răspunderii pentru daune.

Dispozițiile art. 45, 46, 47 și 49 se aplică și societăților cu răspundere limitată.

Art. 146. — Societatea trebuie să țină, prin grija administratorilor, un registru al asociaților, în care se vor înscrie, după caz, numele și prenumele, denumirea, domiciliul sau sediul fiecărui asociat, partea acestuia din capitalul social, transferul părților sociale sau orice altă modificare privitoare la acestea.

Administratorii răspund personal și solidar pentru orice daună pricinuită prin nerespectarea prevederilor de la alin. 1.

Registruul poate fi cercetat de asociați și creditorii.

Art. 147. — Statutul poate prevedea alegerea unuia sau mai multor cenzori de către adunarea asociaților.

Dacă numărul asociaților trece de cincisprezece, numirea cenzorilor este obligatorie.

Dispozițiile prevăzute pentru cenzorii societăților pe acțiuni se aplică și cenzorilor din societățile cu răspundere limitată.

În lipsă de cenzori, fiecare dintre asociații care nu este administrator al societății va exercita dreptul de control pe care asociații îl au în societățile în nume colectiv.

Art. 148. — Societatea cu răspundere limitată nu poate emite obligațiuni.

Art. 149. — Bilanțul societății va fi întocmit după normele prevăzute pentru societatea pe acțiuni. El va fi aprobat de adunarea asociaților și depus de administratori, în termen de 15 zile, la registruul comerțului, pentru a fi menționat în registru și publicat în Monitorul Oficial.

Dispozițiile prevăzute pentru fondurile de rezervă la societatea pe acțiuni, ca și acelea privitoare la reducerea capitalului social, se aplică și societăților cu răspundere limitată.

Art. 150. — Părțile sociale pot fi transmise între asociați.

Transmiterea către persoane din afara societății este permisă numai dacă a fost aprobată de asociați reprezentînd cel puțin trei pătrimi din capitalul social.

În cazul dobîndirii unei părți sociale prin succesiune, prevederile alin. 2 nu sînt aplicabile dacă prin contractul de societate sau statut nu se dispune altfel ; în acest din urmă caz, societatea este obligată la plata părții sociale către succesori, conform ultimului bilanț aprobat.

În cazul în care s-ar depăși maximum legal de asociați din cauza numărului succesorilor, aceștia vor fi

obligați să desemneze un număr de titulari ce nu va depăși maximul legal.

Art. 151. — Prestațiile periodice în natură nu sînt transmisibile fără acordul adunării generale.

În caz de moarte a titularului, care s-a obligat la prestații periodice în natură, adunarea generală va putea să plătească, în termen de două luni, moștenitorilor valoarea prestațiilor efectuate, conform ultimului bilanț aprobat, dacă societatea nu preferă să continue cu moștenitorii care consimt.

Art. 152. — Transmiterea părților sociale trebuie înscrisă în registrul comerțului și în registrul de asociați al societății.

Transmiterea are efect față de terți numai din momentul înscrierii ei în registrul comerțului.

TITLUL IV

Despre modificarea contractului de societate sau a statutului societății

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 153. — Contractul de societate sau statutul poate fi modificat de asociați, cu respectarea prevederilor prezentei legi și a condițiilor de formă și de publicitate prevăzute pentru încheierea lor.

Art. 154. — Creditorii particulari ai asociaților într-o societate în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată pot face opoziție împotriva hotărîrii privitoare la prelungirea societății peste termenul fixat pentru durata sa, dacă au drepturi stabilite printr-un titlu executoriu anterior.

Opoziția se va face la instanță, în termen de cel mult 15 zile de la data publicării hotărîrii.

Opoziția suspendă față de oponenți efectul prelungirii societății.

Cînd opoziția a fost admisă printr-o hotărîre rămasă definitivă, asociații trebuie să decidă, în termen de o lună de la data ei, dacă înțeleg să renunțe la prelungire sau să excludă din societate pe asociatul debitor al oponențului.

În acest din urmă caz, drepturile cuvenite asociatului debitor vor fi calculate pe baza ultimului bilanț aprobat.

CAPITOLUL II

Reducerea sau mărirea capitalului social

Art. 155. — Reducerea capitalului social va putea fi făcută numai după trecerea a două luni din ziua în care hotărîrea a fost publicată în Monitorul Oficial.

Hotărîrea va trebui să respecte minimul de capital legal, atunci cînd legea îl fixează, să arate motivele pentru care se face reducerea și procedeul ce va fi utilizat pentru efectuarea ei.

Orice creditor al societății, anterior hotărîrii, poate face opoziție la instanță în termenul arătat la alin. 1.

Opoziția suspendă executarea hotărîrii pînă la retragerea sau respingerea acesteia printr-o sentință definitivă a instanței.

Art. 156. — Cînd societatea a emis obligațiuni, nu se va putea proceda la reducerea capitalului prin restituiri făcute acționarilor din sumele rambursate în contul acțiunilor, decît în proporție cu valoarea obligațiunilor rambursate.

Art. 157. — Hotărîrea adunării extraordinare pentru mărirea capitalului social se va publica în Monitorul Oficial, acordîndu-se pentru exercițiul dreptului de preferință un termen de cel puțin o lună, cu începere din ziua publicării.

Art. 158. — Societatea pe acțiuni își va putea mări capitalul social, cu respectarea dispozițiilor prevăzute pentru constituirea societății.

În caz de subscripție publică, prospectul de emisiune, purtînd semnăturile autentice a doi dintre administratori, va trebui depus la registrul comerțului pentru îndeplinirea formalităților prevăzute de art. 10 și va cuprinde :

- a) data și numărul înmatriculării societății în registrul comerțului ;
- b) denumirea și sediul societății ;
- c) capitalul social subscris și vărsat ;
- d) numele și prenumele administratorilor, cenzorilor și domiciliul lor ;
- e) ultimul bilanț aprobat, contul de profit și pierderi și raportul cenzorilor ;
- f) dividendele plătite în ultimii cinci ani sau de la constituire, dacă, de la această dată, au trecut mai puțin de cinci ani ;
- g) obligațiunile emise de societate ;
- h) hotărîrea adunării generale privitoare la noua emisiune de acțiuni, valoarea totală a acestora, numărul și valoarea lor nominală, felul lor, relații privitoare la aporturi, altele decît în numerar, și avantajele acordate acestora, precum și data de la care se vor plăti dividendele.

Acceptantul va putea invoca nulitatea prospectului de emisiune ce nu cuprinde toate mențiunile arătate, dacă nu a exercitat în nici un mod drepturile și obligațiile sale de acționar.

Art. 159. — În caz de mărire a capitalului social, administratorii sînt solidar răspunzători de exactitatea celor arătate în prospectul de emisiune, în publicațiile făcute de societate sau în cererile adresate registrului comerțului, în vederea măririi capitalului.

Art. 160. — Dacă mărirea capitalului social se face prin aporturi în natură, adunarea extraordinară, care a hotărît aceasta, va numi unu sau mai mulți experți, conform art. 18 și 23.

După depunerea raportului de expertiză, adunarea extraordinară convocată din nou, avînd în vedere concluziile experților, poate hotărî mărirea capitalului.

Hotărîrea adunării trebuie să cuprindă descrierea aporturilor în natură, numele persoanelor ce le efectuează și numărul acțiunilor ce se vor emite în schimb.

Art. 161. — Acțiunile emise pentru mărirea capitalului vor fi oferite spre subscriere în primul rînd celorlalți acționari, în proporție cu numărul acțiunilor pe care le posedă și cu obligația ca aceștia să-și exercite dreptul lor de preferință în termenul hotărît de adunarea generală, dacă în contract sau statut nu se prevede altfel. După expirarea acestui termen, acțiunile vor putea fi subscrise de public.

Art. 162. — Hotărîrea adunării privind mărirea capitalului are efect numai în măsura în care a fost adusă la îndeplinire în termen de un an de la data sa.

Art. 163. — În caz de mărire a capitalului se aplică dispozițiile art. 64 alin. 2 și art. 66.

Art. 164. — Societatea cu răspundere limitată își va mări capitalul social, cu respectarea dispozițiilor privitoare la constituirea acestor societăți.

TITLUL V

Despre excluderea asociațiilor

Art. 165. — Poate fi exclus din societatea în nume colectiv în comandită simplă sau cu răspundere limitată :

a) asociatul care, pus în întîrziere, nu aduce aportul la care s-a obligat ;

b) asociatul cu răspundere nelimitată declarat în stare de faliment sau care a devenit legalmente incapabil ;

c) asociatul cu răspundere nelimitată care se amestecă fără drept în administrație ori contravine dispozițiilor art. 50 și 52. ;

d) asociatul administrator care comite fraudă în dauna societății sau se servește de semnătura socială sau de capitalul social în folosul lui sau al altora.

Dispozițiile acestui articol se aplică și comanditașilor în societatea în comandită pe acțiuni.

Art. 166. — Excluderea se pronunță prin hotărîre judecătorească la cererea societății sau a oricărui asociat.

Cînd excluderea se cere de către un asociat, se va cita societatea și asociatul pîrît.

Hotărîrea definitivă de excludere se va depune, în termen de 15 zile, la registrul comerțului pentru a fi înscrisă, iar dispozitivul hotărîrii se va publica la cererea societății în Monitorul Oficial.

Art. 167. — Asociatul exclus răspunde de pierderi și are dreptul la beneficii pînă în ziua excluderii sale, însă nu va putea cere lichidarea lor pînă ce acestea nu sînt repartizate conform prevederilor contractului de societate.

Asociatul exclus nu are dreptul la o parte proporțională din patrimoniul social, ci numai la o sumă de bani care să reprezinte valoarea acesteia.

Art. 168. — Asociatul exclus rămîne obligat față de terți pentru operațiile făcute de societate, pînă în ziua rămîinerii definitive a hotărîrii de excludere.

Dacă, în momentul excluderii, sînt operații în curs de executare, asociatul este obligat să suporte consecințele și nu-și va putea retrage partea ce i se cuvine decît după terminarea acelor operații.

TITLUL VI

Despre dizolvarea și fuziunea societăților

CAPITOLUL I

Dizolvarea societăților

Art. 169. — Au ca efect dizolvarea societății și dau dreptul fiecărui asociat să ceară lichidarea acesteia :

a) trecerea timpului stabilit pentru durata societății ;

b) imposibilitatea realizării obiectului societății sau realizarea acestuia ;

c) hotărîrea adunării generale ;

d) falimentul ;

e) reducerea capitalului social, în cazul arătat la art. 110, sau micșorarea capitalului social sub minimumul legal, dacă asociații nu decid completarea lui ;

f) societățile pe acțiuni se dizolvă și cînd numărul acționarilor s-a redus sub cinci, dacă au trecut mai mult de șase luni de la reducerea lui și n-a fost completat.

Dizolvarea societăților comerciale trebuie să fie înscrisă în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial, afară de cazul prevăzut la lit. a).

Înscrisura și publicarea se vor face conform art. 153, cînd dizolvarea va avea loc în baza unei hotărîri a adunării generale, și în termen de 15 zile de la data rămîinerii definitive a sentinței, în cazul în care dizolvarea a fost pronunțată de justiție.

Art. 170. — Societățile în nume colectiv și cu răspundere limitată se dizolvă prin falimentul, incapacitatea, excluderea, retragerea sau moartea unuia dintre asociați cînd, datorită acestor cauze, numărul asociaților s-a redus la unul singur și nu există clauză de continuare cu moștenitorii, cu excepția art. 210 și 211.

În societatea în comandită simplă sau în comandită pe acțiuni, dacă este un singur asociat comanditat, moartea sa atrage dizolvarea societății, dacă nu există clauză de continuare a acesteia cu moștenitorii ; societatea se dizolvă, de asemenea, și prin incapacitatea, excluderea, retragerea sau falimentul singurului comanditat.

În societățile în comandită simplă cu un singur asociat comanditar, moartea acestuia produce dizolvarea societății, dacă nu există clauză de continuare

a acesteia cu moștenitorii. Societatea se desființează și prin retragerea, excluderea sau falimentul singurului comanditar.

Art. 171. — În societățile în nume colectiv, dacă un asociat încetează din viață și dacă nu există convenție contrară, societatea trebuie să plătească partea ce se cuvine moștenitorilor, după ultimul bilanț aprobat în termen de trei luni de la notificarea decesului asociatului, dacă asociații rămași nu preferă să continue societatea cu moștenitorii care consimt la aceasta.

Prevederile alin. 1 se aplică și societăților în comandită simplă, în caz de deces al unuia dintre asociații comandați, afară de cazul când moștenitorii săi nu preferă să rămână în societate în calitate de comandați.

Moștenitorii rămân răspunzători potrivit art. 167, pînă la publicarea schimbărilor intervenite.

Art. 172. — Societatea fiind dizolvată, administratorii trebuie să înceapă procedura de lichidare, dacă legea, contractul de societate, statutul, adunarea generală sau autoritatea judecătorească care a pronunțat dizolvarea nu hotărăște altfel.

Din momentul dizolvării, administratorii nu mai pot întreprinde noi operații; în caz contrar, ei sînt personal și solidar răspunzători pentru operațiile pe care le-au întreprins.

Interdicția prevăzută la alin. 2 se aplică din ziua expirării termenului fixat pentru durata societății ori de la data la care dizolvarea a fost hotărîită de adunarea generală sau declarată prin sentință judecătorească.

Art. 173. — Dizolvarea societății înainte de expirarea termenului fixat pentru durata sa are efect față de terți numai după trecerea unui termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial.

Terții pot face opoziție împotriva dizolvării societății în termenul prevăzut la alin. 1; opoziția suspendă executarea hotărîirii de dizolvare în condițiile art. 155 alin. 4.

CAPITOLUL II

Fuziunea societăților

Art. 174. — Fuziunea mai multor societăți se hotărăște de fiecare societate în parte.

Fiecare dintre societățile care au hotărîit fuziunea trebuie să îndeplinească formalitățile prevăzute de art. 153.

Bilanțul întocmit, cu această ocazie, de fiecare societate va fi depus, o dată cu cererea de înscriere a hotărîirii de fuziune, la registrul comerțului, pentru a fi menționat în registru.

Societatea care încetează de a exista în urma fuziunii va depune, pentru a fi înscrisă în registrul comerțului, o declarație despre modul cum a hotărîit să stingă pasivul său.

Art. 175. — Fuziunea nu poate avea efect decît după trei luni de la publicarea în Monitorul Oficial, cu excepția cazurilor în care nu se justifică plata tuturor datoriilor sociale sau depunerea sumei corespunzătoare la Casa de Economii și Consemnațiuni ori la administrația financiară sau cînd există acordul tuturor creditorilor.

Certificatul constatator că s-a efectuat depunerea va trebui să fie publicat în conformitate cu dispozițiile art. 153.

În cursul termenului prevăzut la alin. 1, oricare creditor al societăților care fuzionează va putea face opoziție la instanță.

Opoziția suspendă executarea fuziunii pînă la rămî-nerea definitivă a sentinței judecătorești.

Dacă termenul prevăzut la alin. 1 expiră fără să se fi făcut opoziție, fuziunea va fi executată și societatea care rămîne în ființă sau cea care rezultă din fuziune va avea drepturile și va lua asupra sa obligațiile societății care își încetează activitatea.

TITLUL VII

Despre lichidarea societăților

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 176. — Pentru lichidarea și repartizarea patrimoniului social, chiar dacă în contractul de societate sau statut se prevăd norme în acest scop, sînt obligatorii următoarele reguli:

a) pînă la intrarea în funcție a lichidatorilor, administratorii continuă mandatul lor, cu excepția celor prevăzute de art. 172;

b) actul de numire a lichidatorilor sau sentința care-i ține locul și orice act ulterior, care ar aduce schimbări în persoana acestora, trebuie depuse, prin grija lichidatorilor, la registrul comerțului, pentru a fi înscrise de îndată și publicate în Monitorul Oficial.

Numai după îndeplinirea formalităților de la alin. 1, lichidatorii vor depune semnătura lor în registrul comerțului și vor intra în funcție.

În urma efectuării publicării prevăzute la alin. 2, nici o acțiune nu se poate exercita pentru societate sau contra acesteia decît în numele lichidatorilor sau împotriva lor.

În afară de dispozițiile prezentului titlu, se aplică societăților în lichidare regulile stabilite prin contractul de societate, statut și prin lege, în măsura în care nu sînt incompatibile cu lichidarea.

Toate actele emanînd de la societate trebuie să arate că aceasta este în lichidare.

Art. 177. — Lichidatorii au aceeași răspundere ca și administratorii.

Ei sînt datori, îndată după intrarea în funcție, ca împreună cu administratorii societății să facă un inventar și să încheie un bilanț, care să constate situația exactă a activului și pasivului societății și să le semneze.

Lichidatorii sînt obligați să primească și să păstreze patrimoniul societății, registrele ce li s-au încredințat de administratori și actele societății. De asemenea, ei vor ține un registru cu toate operațiile lichidării, în ordinea datei lor.

Lichidatorii își îndeplinesc mandatul lor sub controlul cenzorilor.

Art. 178. — În afară de puterile conferite de asociați, cu aceeași majoritate cerută pentru numirea lor, lichidatorii vor putea :

- a) să stea în judecată și să fie acționați în interesul lichidării ;
- b) să execute și să termine operațiile de comerț referitoare la lichidare ;
- c) să vîndă, prin licitație publică, imobilele și orice avere mobilă a societății ; vînzarea bunurilor nu se va putea face în bloc ;
- d) să facă tranzacții ;
- e) să lichideze și să încaseze creanțele societății, chiar în caz de faliment al debitorului, dînd chitanță ;
- f) să contracteze obligații cambiale, să facă împrumuturi neipotecare și să îndeplinească orice alte acte necesare.

Ei nu pot însă, în lipsă de dispoziții speciale în contractul de societate, statut sau în actul lor de numire, să constituie ipotecă asupra bunurilor societății, dacă nu vor fi autorizați de instanță, cu avizul cenzorilor.

Lichidatorii care întreprind noi operații comerciale ce nu sînt necesare scopului lichidării sînt răspunzători personal și solidar de executarea lor.

Art. 179. — Lichidatorii nu pot plăti asociaților nici o sumă în contul părților ce li s-ar cuveni din lichidare, înaintea achitării creditorilor societății.

Asociații vor putea cere însă ca sumele reținute să fie depuse în conformitate cu dispozițiile art. 175 alin. 1 și să se facă repartizarea asupra acțiunilor sau părților sociale, chiar în timpul lichidării, dacă, afară de ceea ce este necesar pentru îndeplinirea tuturor obligațiilor societății, scadente sau care vor ajunge la scadență, mai rămîne un disponibil de cel puțin 10 la sută din cuantumul lor.

Împotriva deciziilor lichidatorilor, creditorii societății pot face opoziție conform art. 154.

Art. 180. — Lichidatorii care probează, prin prezentarea bilanțului, că fondurile de care dispune societatea nu sînt suficiente să acopere pasivul exigibil, trebuie să ceară sumele necesare asociaților care răspund nelimitat sau celor care nu au efectuat integral vărsămintele, dacă aceștia sînt obligați să le

procure, după forma societății, sau, dacă sînt debitori față de societate, pentru vărsămintele neefectuate, la care erau obligați în calitate de asociați.

Art. 181. — Lichidatorii care au achitat datoriile societății cu proprii lor bani nu vor putea să exercite împotriva societății drepturi mai mari decît acelea ce aparțineau creditorilor plătiți.

Art. 182. — Creditorii societății au dreptul de a exercita contra lichidatorilor acțiunile care decurg din creanțele ajunse la termen, pînă la concurența bunurilor existente în patrimoniul societății, și numai după aceea de a se îndrepta împotriva asociaților, pentru plata sumelor datorate din valoarea acțiunilor subscrise sau din aceea a aporturilor la capitalul societății.

Art. 183. — După terminarea lichidării, lichidatorii trebuie să ceară radierea societății din registrul comerțului.

Lichidarea nu liberează pe asociați și nu împiedică declararea în stare de faliment a societății.

Art. 184. — După aprobarea socotelilor și terminarea repartiției, registrele și actele societății în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată, ce nu vor fi necesare vreunui dintre asociați, se vor depune la asociatul desemnat de majoritate.

În societățile pe acțiuni și în comandită pe acțiuni, acestea vor fi depuse la registrul comerțului, unde orice parte interesată va putea lua cunoștință de ele, cu autorizația instanței.

Registrele tuturor societăților vor fi păstrate timp de cinci ani.

CAPITOLUL II

Lichidarea societăților în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată

Art. 185. — Numirea lichidatorilor în societățile în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată va fi făcută de toți asociații, dacă în contractul de societate nu se prevede altfel.

Dacă nu se va putea întruni unanimitatea voturilor, numirea lichidatorilor va fi făcută de instanță, la cererea oricărui asociat ori administrator, cu ascultarea tuturor asociaților și administratorilor.

Împotriva sentinței se poate declara recurs de către asociați sau administratori în termen de 15 zile de la pronunțare.

Art. 186. — După terminarea lichidării societății în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată, lichidatorii trebuie să întocmească bilanțul de lichidare și să propună repartizarea activului între asociați.

Asociatul nemulțumit poate face opoziție la instanță în termen de 15 zile de la notificarea bilanțului și a proiectului de repartizare.

Pentru soluționarea opoziției, problemele referitoare la lichidare vor fi separate de acelea ale repartizării, față de care lichidatorii pot rămîne străini.

După expirarea termenului prevăzut la alin. 2 sau rămânerea definitivă a sentinței prevăzute la alin. 3, bilanțul și repartizarea se consideră aprobate și lichidatorii sînt liberați.

CAPITOLUL III

Lichidarea societăților pe acțiuni și în comandită pe acțiuni

Art. 187. — Numirea lichidatorilor în societățile pe acțiuni și în comandită pe acțiuni se face de adunarea generală, care hotărăște lichidarea, dacă, prin contractul de societate sau statut, nu se prevede altfel.

Adunarea generală hotărăște cu majoritatea prevăzută pentru modificarea statutului.

Dacă majoritatea nu a fost obținută, numirea se face de instanță, la cererea oricărui dintre administratori sau asociați, cu citarea societății și a celor care au cerut-o. Împotriva acestei sentințe se poate declara recurs în termen de 15 zile de la pronunțare.

Art. 188. — Administratorii vor prezenta lichidatorilor o dare de seamă asupra gestiunii pentru timpul trecut de la ultimul bilanț aprobat și pînă la începerea lichidării.

Lichidatorii au dreptul să aprobe darea de seamă și să facă sau să susțină eventualele contestații cu privire la aceasta.

Art. 189. — Cînd unu sau mai mulți administratori sînt numiți lichidatori, darea de seamă asupra gestiunii administratorilor se va depune la registrul comerțului și se va publica în Monitorul Oficial, împreună cu bilanțul final de lichidare.

Cînd gestiunea trece peste durata unui exercițiu financiar, darea de seamă trebuie anexată la primul bilanț, pe care lichidatorii îl prezintă adunării generale.

Orice acționar poate, în termen de 15 zile de la publicare, să facă opoziție la instanță.

Toate opozițiile făcute vor fi conexate, pentru a fi soluționate printr-o singură sentință.

Orice acționar are dreptul să intervină în instanță, iar hotărîrea va fi opozabilă și acționarilor neintervenienți.

Art. 190. — Dacă lichidarea se prelungește peste durata exercițiului financiar, lichidatorii sînt obligați să întocmească bilanțul anual, conformîndu-se dispozițiilor legii, contractului de societate și statutului.

Art. 191. — După terminarea lichidării, lichidatorii întocmesc bilanțul final, arătînd partea ce se cuvine fiecărei acțiuni din repartizarea activului societății.

Bilanțul semnat de lichidatori și însoțit de raportul cenzorilor se va depune, pentru a fi menționat, la registrul comerțului și se va publica în Monitorul Oficial.

Orice acționar va putea face opoziție conform art. 189.

Art. 192. — Dacă termenul prevăzut la art. 189 alin. 3 a expirat fără să se facă vreo opoziție, bilanțul se consideră aprobat de toți acționarii, iar lichidatorii sînt liberați, sub rezerva repartizării activului societății.

Independent de expirarea termenului, chitanța de primire a celei din urmă repartiții ține loc de aprobare a contului și a repartiției făcute fiecărui acționar.

Art. 193. — Sumele convenite acționarilor, neîncasate în două luni de la publicarea bilanțului, vor fi depuse, conform art. 175 alin. 1, cu arătarea numelui și prenumelui acționarului sau numerelor acțiunilor, dacă ele sînt la purtător.

Plata se va face persoanei arătate sau posesorului acțiunilor, reținîndu-se titlul.

TITLUL VIII

Infrațiuni privitoare la societățile comerciale

Art. 194. — Se pedepsesc cu închisoare de la trei luni la doi ani sau cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei :

1. fondatorii, administratorii și directorii care, în prospectele, rapoartele și comunicările adresate publicului ori adunărilor generale, arată cu rea-credință fapte neadevărate asupra constituirii societății, asupra condițiilor economice ale acesteia, sau le ascund cu rea-credință în tot sau în parte, precum și cei care încalcă dispozițiile art. 70 ;

2. administratorii și directorii care, în lipsă de bilanț ori contrariu celor rezultate din el, sau în baza unui bilanț fals, au încasat sau plătit dividende, sub orice formă, din beneficii fictive sau care nu puteau fi distribuite ;

3. administratorii, directorii și ceilalți funcționari ai societății care, pentru a-și procura lor sau altora un cîștig în paguba societății, răspîndesc știri false sau întrebunțează alte mijloace frauduloase, care au ca efect mărirea sau scăderea valorii acțiunilor sau obligațiunilor societății, ori a altor titluri ce-i aparțin ;

4. administratorii și directorii care, pentru a-și procura lor sau altora un cîștig în paguba societății, dobîndesc în contul acesteia acțiuni ale altor societăți la un preț pe care-l știu vădit superior valorii lor efective sau vînd pe seama societății acțiuni pe care acestea le dețin, la prețuri despre care au cunoștință că sînt vădit inferioare valorii lor efective ;

5. administratorii și directorii care, cu rea-credință, folosesc bunurile sau creditul societății într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lor propriu, ori pentru a favoriza o altă societate, în care ei sînt interesați direct sau indirect.

Art. 195. — Se pedepsesc cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă de la 10.000 lei la 75.000 lei administratorii și directorii care :

1. în adunările generale se folosesc de acțiunile ne-subscrise sau nedistribuite acționarilor ;

2. emit obligațiuni fără respectarea dispozițiilor legale ;

3. emit acțiuni de o valoare mai mică decât valoarea lor legală ori la un preț inferior valorii nominale, sau emit noi acțiuni mai înainte ca acțiunile precedente să fi fost achitate în întregime ;

4. plasează la prețuri diferite de cele stabilite de adunarea generală acțiuni din noua emisiune ;

5. acordă împrumuturi sau avansuri asupra acțiunilor societății ;

6. prezintă cu rea-credință acționarilor un bilanț inexact sau arată fapte inexacte asupra condițiilor economice ale societății, în vederea ascunderii situației ei reale.

Art. 196. — Se pedepsesc cu amendă de la 5.000 lei la 50.000 lei administratorii și directorii care :

1. dobândesc acțiuni ale societății în contul acesteia, în cazurile oprite de lege ;

2. îndeplinesc hotărârile adunării generale referitoare la schimbarea formei societății, fuziunea acesteia sau reducerea capitalului social, înainte de expirarea termenelor prevăzute de lege ;

3. îndeplinesc hotărârile adunării generale referitoare la reducerea capitalului social, fără ca asociații să fi fost executați pentru efectuarea vărsămîntului datorat, ori îndeplinesc decizia care îi scutește de plata vărsămîntelor ulterioare ;

4. predau titularului acțiunile mai înainte de termen sau predau acțiuni liberate în total sau în parte, în afară de cazurile stabilite de lege, ori transmit acțiuni la purtător fără a fi achitate integral ;

5. refuză a pune la dispoziția experților, în cazurile prevăzute la art. 18 și 23, actele și documentele necesare sau îi împiedică în orice fel la îndeplinirea lucrărilor lor ;

6. nu respectă dispozițiile legale referitoare la anularea acțiunilor neplătite.

Cu aceeași amendă se vor pedepsi și administratorii care, fără motiv întemeiat, nu convoacă adunarea generală în cazurile prevăzute de lege.

Art. 197. — Se pedepsesc cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei :

1. administratorii care nu respectă dispozițiile art. 131 ;

2. administratorii și directorii care emit acțiuni și obligațiuni, fără să cuprindă mențiunile cerute de lege.

Art. 198. — Administratorii care încalcă, chiar prin persoane interpuse sau prin acte simulate, dispozițiile art. 103 și 141 alin. 2 se pedepsesc cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei.

Aceeași pedeapsă se va aplica și asociatului care încalcă dispozițiile art. 85 și 141 alin. 2. Asociatul va fi apărât de pedeapsă în cazul în care majoritatea s-ar fi format chiar fără votul său.

Art. 199. — Se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei administratorii și directorii care se împrumută, sub orice formă, fie direct sau printr-o persoană interpusă, de la societatea pe care o administrează sau de la o societate controlată de aceasta sau de care ea este controlată ori care fac să li se dea de către una dintre aceste societăți vreo garanție pentru datorii proprii.

Art. 200. — Se pedepsesc cu închisoare de la trei luni la un an sau cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei administratorii societăților cu răspundere limitată care :

1. au început operații în numele societății fără să se fi efectuat vărsămîntul integral al capitalului social ;

2. au emis titluri negociabile reprezentînd părți sociale.

Art. 201. — Cenzorii care nu vor convoca adunarea generală, în cazurile în care sînt obligați prin lege, se pedepsesc cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă de la 5.000 lei la 50.000 lei.

Pedepsele prevăzute de art. 194 pct. 1 și art. 199 se aplică și cenzorilor.

Art. 202. — Dispozițiile art. 194—200 privind pe administratori se aplică și lichidatorilor, în măsura în care se referă la obligații ce intră în cadrul atribuțiilor lor.

De asemenea, pedeapsa prevăzută de art. 197 se aplică și lichidatorilor care nu arată, în actele emanînd de la societate, că este în lichidare.

Art. 203. — Cei care au trecut acțiunile sau obligațiunile pe numele altora, pentru a fi utilizate în scopul formării unei majorități în detrimentul celorlalți acționari, se pedepsesc cu închisoare pînă la o lună sau cu amendă de la 1.000 lei la 20.000 lei.

Aceeași pedeapsă se aplică și persoanelor care vor fi primit, în cazurile prevăzute la alin. 1, să voteze în adunări ca proprietari de acțiuni sau obligațiuni ce nu le aparțin în realitate.

Art. 204. — Se pedepsesc cu închisoare pînă la o lună sau cu amendă de la 1.000 lei la 20.000 lei, chiar dacă votul lor nu a influențat asupra luării hotărîrii, persoanele care :

1. în cazurile nepermise de lege, în schimbul unui avantaj material, își iau obligația de a vota într-un anumit sens în adunările generale sau de a nu lua parte la vot ;

2. în cazurile nepermise de lege, determină pe un acționar sau deținător de obligațiuni ca, în schimbul unui profit, să voteze într-un anumit sens în adunările generale ori să nu ia parte la vot.

Art. 205. — Se pedepsesc cu închisoare pînă la un an sau cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei persoanele care au acceptat cu știință sau au păstrat însărcinarea de cenzori, contrar dispozițiilor art. 112, sau persoanele care au acceptat însărcinarea de expert, contrar dispozițiilor art. 19.

Hotărîrile luate de adunările generale în baza unui raport al unui cenzor sau expert, numit cu încălcarea dispozițiilor art. 19, 23 și 112, nu sînt nule de drept din cauza încălcării dispozițiilor cuprinse în acele articole

Art. 206. — Se pedepsesc cu închisoare pînă la un an sau cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei administratorii, directorii și cenzorii care exercită funcțiile lor cu încălcarea dispozițiilor prevăzute de această lege referitoare la incompatibilitate.

Art. 207. — Se pedepsesc cu închisoare de la un an la cinci ani sau cu amendă de la 100.000 lei la 1.000.000 lei, în afară de răspunderea pentru daunele pricinuite, prin operațiile lor, statului român și terților, cei care vor exercita un comerț în favoarea și pe seama societăților constituite în țară străină, în cazurile în care nu s-au îndeplinit condițiile prevăzute de lege pentru funcționarea acestora în țară.

Art. 208. — Se pedepsesc cu închisoare de la doi la șapte ani persoanele vinovate de bancrută frauduloasă constînd în una din următoarele fapte : falsificarea, sustragerea sau distrugerea evidențelor societății sau ascunderea unei părți din activul societății, înfățișarea de datorii neexistente sau prezentarea în registrele societății, în alt act ori în bilanț, a unor sume nedatorate, precum și în caz de faliment al societății, înstrăinarea în fraudă creditorilor a unei părți însemnate din activ.

Art. 209. — Lichidatorii care fac plăți asociaților, nerespectînd dispozițiile art. 179, se pedepsesc cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei.

TITLUL IX

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 210. — În cazul în care, într-o societate cu răspundere limitată, părțile sociale sînt ale unei singure persoane, aceasta, în calitate de asociat unic, are drepturile și obligațiile ce revin, potrivit prezentei legi, adunării generale.

Dacă asociatul unic este administrator îi revin și obligațiile prevăzute de lege în această calitate.

Dacă societatea se înființează de către un asociat unic, valoarea aportului în natură va fi stabilită de instanță, pe baza unei expertize de specialitate.

În acest caz se întocmește numai statutul.

Art. 211. — O persoană fizică sau o persoană juridică nu poate fi asociat unic decît într-o singură societate cu răspundere limitată.

O societate cu răspundere limitată nu poate avea ca asociat unic o altă societate cu răspundere limitată, alcătuită dintr-o singură persoană.

În caz de încălcare a prevederilor alin. 1 și 2, orice persoană interesată și statul, prin Ministerul Finanțelor, pot cere dizolvarea pe cale judecătorească a unei societăți astfel constituite.

Pe baza hotărîrii de dizolvare, lichidarea se va face în condițiile prevăzute în prezenta lege pentru societățile cu răspundere limitată.

Art. 212. — La societățile pe acțiuni și cele cu răspundere limitată, cu capital integral de stat, atribuțiile adunării generale a acționarilor vor fi exercitate de către un consiliu al împuterniciților statului, alcătuit și numit în condițiile prevăzute de lege pentru consiliul de administrație al regiilor autonome.

Consiliul împuterniciților statului își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile specifice prevăzute în statutul aprobat la înființare.

Consiliul de administrație al societăților în care statul este unic acționar se numește în condițiile prezentei legi, cu acordul ministerului de resort.

Cenzorii în societățile prevăzute la alin. 1 vor fi reprezentanți ai Ministerului Finanțelor.

Art. 213. — Încadrarea salariaților la societățile comerciale se face pe bază de contract de muncă, cu respectarea prevederilor Codului muncii și a regimului de asigurări sociale al personalului unităților de stat. Salarizarea se stabilește prin liberul acord al păr-

ților, cu respectarea limitei minime de salarizare prevăzute de lege.

La societățile comerciale la care statul nu este unic acționar pot fi încadrați și salariați ai altor societăți sau regii autonome ori ai unor unități cooperatiste, precum și cooperatori, aceștia urmînd să-și desfășoare activitatea în afara programului de muncă al societății, regiei sau unității de la care provin. De asemenea, la aceste societăți, persoanele pensionate pentru limită de vîrstă sau invaliditate de gradul III pot cumula integral pensia cu salariul.

Art. 214. — Dacă asociatul unic dintr-o societate cu răspundere limitată este și administrator, poate beneficia de pensie ca la asigurările sociale de stat, în măsura în care a vărsat contribuția la asigurările sociale și pe aceea pentru pensia suplimentară.

Art. 215. — Societățile comerciale, cu excepția celor la care capitalul este integral deținut de stat, precum și a celor cu participare străină, au dreptul de a dispune de 50% din veniturile lor nete în valută, restul urmînd a fi schimbate la Banca Română de Comerț Exterior contra lei, la cursul de schimb în vigoare la data operațiunii.

Prin *veniturile nete* în sensul prezentului articol se înțeleg încasările din operațiile de export după scăderea importurilor, comisioanelor, taxelor, impozitelor și celorlalte cheltuieli în valută legate de realizarea operațiilor respective.

Art. 216. — Constituirea de societăți comerciale cu participare străină, în asociere cu persoane juridice sau persoane fizice române, sau cu capital integral străin, se efectuează cu respectarea dispozițiilor prezentei legi și ale legii privind investițiile de capital străin în România și cu înregistrare la Agenția română pentru promovarea investițiilor și a asistenței economice din străinătate.

Cererile de investiții străine care pot afecta interesele majore ale economiei naționale se avizează de guvern, la propunerea Agenției române pentru promovarea investițiilor și a asistenței economice din străinătate, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii.

Dacă, în termenul stabilit la alin. 2, investitorul nu primește nici o comunicare, se consideră că investiția poate fi efectuată în condițiile prevăzute în cererea investitorului.

Art. 217. — Din beneficiile anuale în lei, cuvenite părții străine, o cotă reprezentînd 8—15% din aportul

acesteia la capitalul social vărsat poate fi transferată în străinătate în valută convertibilă prin schimb valutar efectuat de Banca Română de Comerț Exterior sau alte bănci autorizate. Stabilirea cotei se face de către Agenția română pentru promovarea investițiilor și a asistenței economice din străinătate.

Art. 218. — Activitățile care nu pot face obiectul unei societăți comerciale se stabilesc de guvern, în termen de 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 219. — Pentru autentificarea contractului de societate și a statutului se va plăti numai o taxă fixă de 1.000 lei, indiferent de valoarea capitalului social, iar în cazul societăților comerciale cu participare de capital străin, taxa este echivalentul sumei de mai sus, în dolari S.U.A., la cursul de schimb în vigoare la data operațiunii.

Art. 220. — În sensul prezentei legi, municipiul București se asimilează cu județul.

Art. 221. — Prezenta lege intră în vigoare în 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial.

Art. 222. — Întreprinderile mici și asociațiile cu scop lucrativ, persoane juridice, înființate pe baza Decretului-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative, își vor putea continua activitatea dacă, în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, se vor reorganiza într-una din formele de societate prevăzute de legea de față.

Societățile comerciale constituite prin reorganizare potrivit alin. 1 sînt succesoare de drept ale întreprinderilor mici sau asociațiilor cu scop lucrativ din care provin.

Art. 223. — Prevederile din prezenta lege se completează cu dispozițiile Codului comercial.

Art. 224. — Societățile cu participare străină înființate pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi își vor putea continua activitatea potrivit actului lor de constituire, aprobat în condițiile legii.

Art. 225. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă prevederile art. 77—220 și 236 din Codul comercial, prevederile referitoare la întreprinderile mici și la asociațiile cu scop lucrativ, cu personalitate juridică, din Decretul-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative, Decretul nr. 424/1972 privind constituirea și funcționarea societăților mixte în România, cu excepția art. 15, 28 alin. 1, art. 33 și 35 alin. 2

și 3, Decretul-lege nr. 96/1990 privind unele măsuri pentru atragerea investiției de capital străin în România, cu excepția art. 4 alin. 2, art. 5, 10, 12 alin. 1 și art. 13, art. 6 din Legea nr. 3/1972 cu privire la activitatea de comerț interior, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 noiembrie 1990.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 5 noiembrie 1990.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,
promulgăm Legea privind societățile comerciale și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 16 noiembrie 1990.

Nr. 31.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic București - Biroul de publicitate și difuzare
pentru Monitorul Oficial. București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.92.

Tiparul : Combinatul poligrafic București - Atelierul „Monitorul Oficial”. București,
str. Jiului nr. 163, telefon 63.55.53.

Prețul 3 lei

40 816

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126—127/1990, conține 24 de pagini.